

DE 4500000 DE ORI „PREZENT!” LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II, nr. 6946 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 15 SEPTEMBRIE 1971

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit delegația Partidului Conservator din Marea Britanie

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, președintele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, a primit la 15 septembrie delegația Partidului Conservator din Marea Britanie, alcătuită din baronessa Emmet de Amberley, membră a Camerei Lozilor, președinta Biroului relațiilor externe al partidului, sir Michael Frasier, prim-locuitor al președintelui partidului și John Hall, membru al Camerei Comunelor, președintele Grupului britanic al Uniunii Interparlamentare, care face o vizită în țara noastră. La o primire au luat parte

Eugen Jelebeanu, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, membri Dobrescu și Man Groza, membri ai Consiliului Național. A fost de față Denis Sewal Laskey, ambasadorul Marii Britanii la București. În cadrul convorbirii, care a avut loc cu acest prilej, s-a fost abordată problema dezvoltării relațiilor economice, tehnico-științifice și culturale româno-britanice, precum și ale legăturilor dintre Frontul Unității Socialiste și Partidul Conservator din Marea Britanie. Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

ȘEDINȚA CONSILIULUI DE STAT

În ziua de 15 septembrie 1971 a avut loc la Palatul Republicii ședința Consiliului de Stat, prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

La ședință au participat, ca invitați, miniștrii și alți conducători ai unor organe centrale de stat, precum și președinți ai unor comitete permanente ale Marii Adunări Naționale. Consiliul de Stat a dezbătut și adoptat următoarele decrete: decret privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Culturii și Educației Socialiste; decret privind organizarea și funcționarea Comitetului de Stat al Radioteleviziunii Române; decret privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe; decret privind înființarea și funcționarea a școlilor, unităților, cazanelor, instalațiilor, operatorilor de măsură, control și automatizare din organizațiile socialiste de stat; decret cu privire la activitatea geodezică, topografică și cartografică; decret privind procurarea, deținerea și folosirea datelor și documentelor rezultate din această activitate; decret privind autorizarea unităților cooperatiste agricole de a pune în funcțiune instalații de prelucrare lemn rotund în orașe; decret privind stabilirea domiciliului în orașe, care, potrivit legii, sunt declarate orașe mari; decret pentru modificarea Decretului nr. 294/1968 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Legea nr. 23/1968; decret pentru modificarea Decretului nr. 24/1970 privind depunerea unei cauțiuni și înlocuirea, în anumite cazuri, a executării pedepsei închisorii prin obligarea la plata unei amenzi, aprobat prin Legea nr. 9/1970; decret pentru modificarea Decretului nr. 156/1970 privind regimul pasapoartelor, aprobat prin Legea nr. 35/1970; decret pentru modificarea Legii nr. 18 din 24 iunie 1968 privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice, care nu au fost dobândite în mod licit; decret pentru modificarea Decretului nr. 210/1960 privind regimul mijloacelor de plată străine, metalelor prețioase și pietrelor prețioase; decret pentru modificarea Decretului nr. 784/1969, privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, aprobat prin Legea nr. 69/1969; decret pentru modificarea Decretului nr. 125/1970 pri-

vind organizarea și funcționarea Băncii de Investiții, aprobat prin Legea nr. 22/1970, și pentru aprobarea statutului Băncii de Investiții; decret privind structura organizatorică a Procuraturii Generale; decret privind aderarea Republicii Socialiste România la Convenția internațională pentru protecția vegetalelor, încheiată la Roma la 6 decembrie 1951; decret pentru ratificarea unui amendament la Convenția privind aviația civilă internațională, încheiată la Chicago la 7 decembrie 1944, la care Republica Socialistă România a aderat prin Decretul nr. 194 din 24 aprilie 1965; decret privind ratificarea Acordului comercial dintre Republica Socialistă România și Canada; decret privind ratificarea înțelegerii stabilite prin schimbul de scrisori din 1 iulie 1970, care face parte integrantă din Convenția consultată dintre Republica Socialistă România și Regatul Belgiei.

Toate decreturile au fost în prealabil dezbătute și erizate favorabil de comisiile permanente ale Marii Adunări Naționale. Consiliul de Stat a examinat rapoartele prezentate de comisiile permanente ale Marii Adunări Naționale, care din însărcinarea Consiliului de Stat au analizat activitatea Ministerului Energiei Electrice, a Ministerului Industriei Materialelor de Construcții, a Departamentului Paștelor și Telecomunicațiilor din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor și a Ministerului Justiției. Consiliul de Stat a examinat de asemenea, raportul privind analiza folosirii cu eficiență economică a terenurilor amenajate pentru irigații, precum și raportul referitor la efectuarea prestațiilor de serviciu către populație de către unitățile consiliilor populare, ale cooperatizii meșteșugărești, ale cooperatizii de consum și de către meșteșugarii cu atelier propriu.

În urma dezbaterilor care au avut loc, Consiliul de Stat a aprobat concluziile rapoartelor și propunerile făcute de comisiile permanente ale Marii Adunări Naționale, cu privire la îmbunătățirea activității în sectoarele analizate, dispunând totodată ca, alături de Ministerul de Interne, cit și ministerele și celelalte organe centrale să ia măsurile necesare pentru aducerea lor la îndeplinire și să informeze Consiliul de Stat despre îndeplinirea hotărârilor adoptate.

În continuare, Consiliul de Stat a rezolvat unele cereri de grațiere.

ANGAJAMENT SOLEMN AL ELEVILOR ȘI PROFESORILOR

NE VOM FACE DATORIA!

15 septembrie. N-a fost o dimineață cum ne-am fi dorit-o luminoasă, cu soare. Au luminat-o însă, strălucitor, uniformele școlare, revărsarea de tinerețe și optimism pe străzile orașelor și satelor, spre casa aceea a învățăturii, a ordinii, a educației, adăpostind vârsta formării pentru viață, casa aceea care se numește școală. Prezența noastră n-a fost posibilă peste

tot. Dar putem afirma că dacă reporterii au fost prezenți la țigerea panglicii inaugurale a anului școlar într-o anumite școală generală a putut însemna o prezență la festivitățile celor aproape 15000 de școli. Dacă am fost prezenți la un liceu din București, ori din Brașov, ori din Timișoara, la un anumit liceu de specialitate, la o anumită școală profesională,

putem garanta că lucrurile s-au petrecut aidoma în cele 500 licee de cultură generală în cele 300 licee de specialitate, în cele peste 400 de școli profesionale. În școala țării, care găzduiește un sfert din populația României sărbătorează deschiderea anului școlar, sărbătorează a întregului popor, a fost deopotrivă de optimistă prin ceea ce a pus la

temelia învățării, a muncii elevilor și dascălilor.

CE CONTINE AZI FORMAREA PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ?

Pe panoul, care domina serbarea deschiderii cursurilor la Liceul „Ion Neculce” din Capitală se puteau citi cuvintele secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE

CEAUȘESCU: „Trebuie de la începutul anului școlar să facem o cotitură radicală în munca de învățămînt”. Și azi,

LUCREȚIA LUSTIG
CALIN STĂNCULESCU
ADINA VELEA
ION DANCEA
MIRCEA BORDA

(Continuare în pag. a IV-a)

UNA CALDĂ, TREI RECI

de ION BĂIEȘU

De mai mult timp s-a văzut că toate aventurile noastre în cupele europene poartă cu ele semnul nenorocului. Cu excepția arădianilor, care au comis o spectaculoasă viteză în fața olandezilor, faptă care ținea mai mult de domeniul incontrollabil al hazardului, nici o echipă de club românească nu s-a ales cu o bucată de aramă sau cristal din nenumăratele vizite și convorbiri făcute pe la diverse cluburi europene. Nu trebuie să fii prea scriitor la mîntă ca să poți pune iute degetul pe neplăcutul adevăr: cluburile noastre zac de multă vreme la mezanivelul ierarhiei europene. Se mai întimplă uneori ca Dinamo, Steaua sau Rapid să prindă pentru o bucată de timp o formă multumitoare, dar aceasta nu este decât o coincidență! — situația nu se potrivește aproape niciodată cu sezonul internațional. Scărpinându-te cu mîhnire în creștet, ajungi pînă acolo încît te întrebă: ar fi mai bine să adunăm tot ce e mai bun în fotbalul nostru și să începăm un super-club care să ne aducă ceva faimă, sau să lăsăm lucrurile așa cum sînt? Pentru că, să ne fie împede: alți jucători de prima mîna decît ceea ce cuprinde acum echipa națională nu există — și nu sînt chiar eu omul care să explice fenomenul respectiv pînă în mîduva lui.

Iată, de pildă, Steaua, echipa cea mai bine structurată la ora actuală, care gemе (ierțați cuvîntul) de atîtea talente, se întoarce din Malta cu un zero la zero. O oarecare echipă, al cărui nume nu se poate reține decît cu prețul unei atenții și în rîndul căreia jucau un vîrst-

Un atentat la civilizația străzii: golănia

— De ce tocmai Moacă?
— Nu știu. Așa m-au poreclit băieții.

Și Moacă, proaspăta mea cunoștință și vecin de balustradă în fața cinematografului „Moxilor”, trîntit un sculptat artistic la picioarele unei tinere trecătoare. Apoi mă fură cu coada ochiului. Mindru. Adică, pe limba lui, „le vede băiatu”, nu-i așa?”

Moacă ăsta, un băiețandru brunet de tot, cam de oșpizpezece ani, stătea pe balustrada de protecție de pe marginea trotuarului de peste o oră. Nu era singur. Îi țineau bună tovarășie încă patru sau cinci puștani, care mai de care mai bronzat,

mai netuns și „mai smecher”, cum mi-l lăudase Moacă, M-am rînduit și eu printre ei, privit mai întii cu oarecare suspiciune dar adoptat apoi cu ușurință, grație pachetului de „Carpăți” pus la bătaie, la îndemîna tuturor.

Am zăbovit acolo mai bine de două ore, îndemnat de curiozitate: cum își petrec oare timpul acești băiețandri, altfel bine îmbrăcați și bine dezvoltăți fizic, pe care îi văd zi de zi sprijinind

OVIDIU PAUN

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ANCHETA „ȘCINTEII TINERETULUI”

1. Care este răspunderea politică a unui director de teatru?
2. Ce își propune să întreprindă teatrul dv. pentru educarea civică, morală, spirituală a finănelor spectatori?
3. Vă cunoașteți publicul? Veți folosi forme speciale în relația cu publicul tînr?

PAG. 5

Deschiderea noii stagiuni teatrale se apropie: în toate instituțiile dramatice din țară pregătirile primelor spectacole au loc sub semnul unei responsabilități și exigențe superioare. Aceste pregătiri se deslășoară paralel cu dezbaterile recente documente de partid, care au prilejuit pentru slujitorii artei teatrale o profundă și serioasă analiză a întregii lor activități, în lumina principiilor fundamentale ce călăuzesc în-

TEATRUL școală de educație politică, morală și civică a tineretului

treaga viață culturală și artistică a țării. Documentele de partid, îmbold puternic întru ridicarea artei teatrale românești la înălțimea epocii socialiste, constituie totodată statutul politic și moral al tuturor creatorilor noștri. Oamenii de teatru văd în aceste documente un neprețuit ajutor și un fundamental stimul pentru ca munca lor să devină o expresie vie, patetică și convingătoare a ideilor socializmului. „Arta trebuie să ser-

vessă unui singur scop: educației socialiste, comuniste” — a spus secretarul general al partidului, iar teatrul e chemat să fie înaltă școală de educație politică, morală, civică. Pornind de la imperativul educativ față de publicul tînr în primul rînd, ne-am adresat unor directori de teatru pentru a afla preocupările lor îndreptate în această direcție, invitându-i să răspundă la întrebările de mai sus.

Pag. 2

Răspunzînd, într-o adeziune unanimă, scrisorilor adresate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, lucrătorii din industria bucurii de larg consum și din sectorul cooperatizii meșteșugărești se angajează:

CINCINALUL CALITĂȚII VA REPREZENTA O TREAPTĂ MAI ÎNALTĂ SPRE SATISFACEREA CERINȚELOR DE CONSUM ALE PIEȚEI INTERNE ȘI EXTERNE

STIL DE VIAȚĂ

de MIHAI STOIAN

„Stilul e omul” spunea, cîndva, literatul. Și „gestul” fiind — evident — tot de stil definit de asemenea omul. Stilul de viață poate avea mii și mii de fațete, traduse în gesturi oarecare, cotidiene, însă sensul lor se cuvine a fi limpede, înscrise pe o unică traiectorie: cinste, punctualitate, hărnicie etc. Așadar, ar fi de analizat, în diferite împrejurări, nu atât amplitudinea gestului, grandilovența sa, spectaculozitatea, cit, mai ales, măsura în care acesta, oricum ar fi — discret, comun — se inseriază milioanei și milioanei de gesturi corecte, făcute de noi toți, pe parcursul zilelor și anilor. Indiscutabil, imensa majoritatea a oamenilor, cuprînși în fantastul efort colectiv, de ridicare a țării întregi, a regiunii, a orașului sau satului, a satierului pe care muncește, dau naștere unei extrem de diverse lumi a gesturilor, dedicată înaltului scop amintit. Iar dîncola de gesturile făcute în zonele fundamentale ale existenței — muncă, iubire etc. — există și altele, aparent... minore. Mi s-a relatat, recent, la O.N.T.-ul din Sîncioara, următoarea scenă: un tînr care fusese la locul Scropoasa, mîncînd la cabana de-acolo, luase din greșeală, printre tacîmurile sale, și un cuțit care nu-i aparținea. Un cuțit, un simplu cuțit. Tînrul a făcut un drum anume, ca să-l predea O.N.T.-ului din localitate, care s-a angajat să-l trîmtească cabanierului, în munte. Gestul turistului, absolut normal (era doar în culpă, fie și fără voie) merită a fi citat însă pentru un alt aspect pe care-l include: cinstea nu se exercită doar atunci cînd ai... martori, cînd n-ai siguranța că nu ești văzut.

În nefericire, gesturi la fel de „mărunte”, dar ilustrînd existența unor rămășițe nocive în mentalitatea celor care le făpăuiesc, mîi întîlnim în drumurile noastre zilnice. Par

(Continuare în pag. a IV-a)

„Vom contribui la realizarea integrală a programului național de irigații“

UN ANGAJAMENT AL TINERILOR CONSTĂNȚENI ȘI O CHEMARE ADRESATĂ TINERETULUI DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

La Comitetul județean Constanța al U.T.C. s-a desfășurat seditința largită a Consiliului tineret satesc. Tema dezbaterilor a fost dictată, așa cum s-a precizat încă de la început, de ritmul nesatisfăcător în care se desfășoară lucrările pe cel mai important șantier de amenajări pentru irigații al țării — Valea Carasu, acum doi ani declarat Șantier Național al Tineretului. Rămănițele în urmă sînt considerabile, pericolul nerealizării integrale a sarcinilor de plan pe 1971 fiind foarte mare. Invitat aici, tovarășul inginer Cornelii Marcu, director adjunct al Trusului de construcții imbușătățiri funciare Constanța, a înfățișat în detaliu stadiul lucrărilor.

— O sută nouă mii de hectare — din planul de un șfert de milion cit va însuma sistemul Carasu, — se irigă. Cifra exprimă ceva... La zi, însă, înregistrăm o rămăniță în jur de jumătate de milion metri cubi de beton turnate ca îmbrăcăminte la canale.

— Noi, tovarășe director, a intervenit Constantin Jurcă, prim secretar al comitetului județean al U.T.C., cunoaștem situația, dar ne-am adunat aici cu un scop cit se poate de precis : să găsim modalitatea recuperării acestor rămănițe în urmă. În Valea Carasu există Șantierul Național al Tineretului care cuprinde peste două mii de brigadierii, o forță pe care comitetul U.T.C. o poate mobiliza în cadrul unor acțiuni proprii menite să determine grabirea execuției la unele obiective. De asemenea, extinzind timpul de acțiune al muncii patriotice a tineretului, în funcție de necesități, putem stabili ca obiectiv de intervenție al uesticilor din județ înseși subsansamblele sistemului. Spuneți-ne ce aveți de făcut și pînă în noiembrie-decembrie vom adăuga eforturile brigăzilor de muncă patriotică — constituite în școli, uzine și fabrici, facultăți și unități agricole — activității încordate a constructorilor.

Din acest moment discuția, făcând înscrisuri la cuvînt, s-a purtat în fata hîrtiei împărțită în două : necesar și cu asigurăm. Reprezentanții celor aproape treizeci de mii de tineri ai județului Constanța stabileau programul unei acțiuni de anvergură, cea mai complexă dintre acțiunile inițiate după Congresul al IX-lea al U.T.C. S-a pornit de la ideea că, indiferent de greutatea ce vor trebui depășite, prevederile programului național de irigații pentru anul 1971 trebuie să fie realizate integrale.

— Aș vrea să fie cit se poate de concret, revine în discuție tovarășul Cornelii Marcu. Restanțele în care mă referam pot fi recuperate dacă în perioada următoare sporim forțele de acțiune în cîteva direcții. Întii, la eliberarea terenurilor de pomur, floarea-soarelui și culturile furajare existente în perimetrul sistemului Mangalia, unde amenajarea a 7.515 hectare presupune numai săparea canalelor și montarea conductelor, excludînd realizarea stațiilor de pompare.

— Ce putem face în acest sens, reieșe din discuție tovarășul Enac Neagra, președintele Consiliului tineret satesc din cadrul Comitetului județean Constanța al U.T.C., este de a concentra aici activitatea brigăzilor de muncă patriotică ale tineretului. Dar, trebuie să știm concret de cîtă forță de muncă este nevoie...

Pe masă este desfășurată o hartă a zonei. Tovarășul Filimon Sotir, din cadrul Direcției generale județene de agricultură, industrie alimentară, silvicultură și apelor centralizează : sînt cultivate cu plante terții aproape șase mii de hectare, front de lucru pentru circa cincizeci de mii om/zi.

— Noi, tovarășii, putem concentra aici 11.000 de tineri, precizează tovarășul Jurcă. Muncindu-se organizat, încă de mîine se poate asigura front de lucru pentru o forță mecanică cît puțin triplă comparativ cu cea concentrată de T.C.I.F. într-un sistem asemănător.

— Poate comitetul județean al U.T.C. să mobilizeze o asemenea forță ? întrebă directorul tehnic al șantierului.

— Da! Acesta este angajamentul nostru formulat în urma unei mature chibzuințe. Și, vă rog să rețineți, cifra reprezintă numai o parte din detașamentul de tineri a căror activitate patriotică putem noi să direcționăm către sistemul de irigații Valea Carasu. Zilele acestea vor începe practica în producție elevii liceelor, școlilor profesionale și al școlilor generale. În plus, în județul nostru a fost declarată acțiunea „fiecare tină din unități economice și instituții să asigure recoltarea porumbului de pe cel puțin o jumătate de hectar”. Cu alte cuvînt, toți tinerii din județ sînt cuprinși în campanie!

Așadar, reținem primul obiectiv de realizat în cadrul acțiunii patriotice pe Șantierul de irigații Valea Carasu : deschiderea frontului de lucru, prin urzirea recoltării culturilor de toamnă, pe aproape șase mii de hectare în zona Mangalia, pe alte patru mii de hectare în zonele Valea Seacă, Biruința și M-vișia și în alte unități agricole. Vor lucra aici peste 11.000

Corneliu Marcu : „la zi, înregistrăm o rămăniță în urmă pentru o suprafață de 10.525 de hectare.”

Constantin Jurcă : „ne-am adunat aici cu un scop cit se poate de precis : să găsim modalitatea recuperării acestor rămănițe în urmă.”

Enac Neagra : „...ce putem face în acest sens, este de a concentra aici, activitatea brigăzilor de muncă patriotică ale tineretului.”

Traian Anghel : „...eu cred că cea mai mare parte din lucrările necesare le putem realiza prin reorganizarea internă a forțelor mecanice și a oamenilor.”

Aurel Barariu : „propun constituirea punctelor de lucru ale brigăzilor din Șantierul Național al Tineretului.”

Dumitru Drăgan : „...în cadrul acțiunilor de imbușătățiri, sînt detașat circa 20 de tineri mecanizatori a căror activitate nu mai constituie o stringență pentru perioada recoltării în vil.”

de tineri începînd cu data de 16 septembrie.

Discuția continuă cu dezbateri pe cele mai importante probleme expuse de către reprezentanții Trusului de construcții imbușătățiri funciare Constanța.

— De asemenea, se simte nevoia forței de muncă necalificată la săparea și finisarea canalelor de deschidere sub 1,5 m.p. în secțiune.

— Unde? De cîți oameni aveți nevoie? — Ci întrebă participanții la discuție.

— Avem nevoie peste tot, întrucît la săpături există o restanță de peste două milioane metri cubi. Cit privește cazarea, cred că dacă s-ar pune problema primirii unor forțe din afară, am soluționa cit se poate de onorabil...

Două milioane de metri cubi restanțe... Cifra reține atenția. Cam o cincime din acest volum se impune realizat numai la casmar. Restul cu mașinile.

— Tovarășe inginer, cred că cea mai mare parte din aceste săpături le putem realiza prin reorganizarea internă — intervenție în discuție inginerul Traian Anghel, comandantul Șantierului Național al Tineretului.

— Și eu cred... remarcă inginerul Aurel Barariu, șef de lot în Șantierul sistemului de irigații Valea Carasu, invitat la sedință.

— Eu am făcut un calcul, continuă Traian Anghel : o oră recuperată de la staționările accidentale înregistrate înseamnă două mii metri cubi terasamente executate zilnic. În acest sens putem acționa.

— Cum? Știți doar că ne lipsesc mecanicii calificați care să lucreze în schimb III la reparații, întreținere dialog tovarășul Marcu. Deși am calificat vreo 350, nu-i mai avem. Au plecat...

— O soluție ar fi să-i convingem pe cei care li avem să lucreze în această perioadă o oră sau două în plus...

— În acest sens cred că și noi vă putem ajuta, a intervenit președintele consiliului tineret satesc. În primul rînd prin depășirea celor pregătiti în altă parte pentru că nu știu că în atelierile dumneavoastră sînt posturile ocupate.

— Acționînd în cele două direcții, sublinia tovarășul Anghel, am convingerea că putem coopera pentru producție cel puțin trei sute de ore de funcționare a utilajelor pe seama reducerii timpului de staționare din cauza defectărilor accidentale. Întrucît discutăm în mod obiectiv al programului special de activități, pentru această toamnă, al tinerilor constănțeni :

● realizarea a cel puțin șase sute de mii metri cubi terasament de rezolvare a acestui stringent aspect poate oferi soluții.

— Cunoșcînd mai demult acest aspect, intervenie tovarășul Neagra, pregătindu-ne pentru înțelegerea în care participăm am purtat discuții cu factorii responsabili din agricultura județului, am investigat unele posibilități. Sintem în măsură să spunem că, în cîteva zile, comitetul județean al U.T.C. va asigura dirijarea către T.C.I.F. a cel puțin o sută cincizeci de mecanici capabili să lucreze pe scropele și buldozere. Întrebarea care se pune este : le asigurăm dumneavoastră cîmp de lucru și condiții optime de cazare?

— Dați-ni-i și vă asigurăm că din acest punct de vedere nici-meni nu va avea ceva de reproș — da asigurări tovarășul Cornelii Marcu. Dar cine sînt? De unde vin? Ne putem bizui pe contribuția lor?

— Toți sînt meseriași — răspunde inginerul Dumitru Drăgan, șef de fermă la I.A.S. Murfalar, membru al Consiliului tineret satesc. Sînt oameni cu

care lucrăm noi la I.A.S. sau din S.M.A. și care — fără îndoială — cu sacrificii și din partea celorlalți mecanizatori în seama cărora rămîne realizarea optimă a lucrărilor agricole din actuala campanie — pot fi detașați pentru o perioadă. De pildă de la I.A.S. Murfalar circa 30 de tineri mecanizatori, a căror activitate nu mai constituie o stringență pentru producție, ar putea realiza atît de importante lucrări ale dumneavoastră. Și astfel de disponibilități se creează acum, în timpul recoltării, în toate fermele vîștoale ale întreprinderilor agricole de stat din județ.

— Nici nu-mi închipuim că această discuție ar putea deveni atît de utilă pentru noi, reflectează cu voce tare tovarășul Cornelii Marcu. Volumul de terasamente ce-l poate realiza această echipă de soc se ridică lunar la 450-500 mii metri cubi... Aproape un șfert din restanțele la zi.

Consensemăm, deci, al treilea punct din angajamentul Consiliului tineret satesc : ● antrenarea a o sută cincizeci mecanici care să lucreze în schimb III pe utilajele terasare, ceea ce va permite recuperarea a patru sute cincizeci-cinci sute de mii metri cubi excavații numai într-o lună.

— În sensul punerii în valoare și a altor rezerve interne — sustine inginerul Aurel Barariu, propun constituirea punctelor de lucru ale brigadierilor din Șantierul Național al Tineretului. Ca argument în demonstrarea utilității acestor acțiuni aduce realizările obținute de noi cei care alcătuim lotul tineretului la canalul magistrat în zona Amzașca : pînă la constituire se avansa aici cu o productivitate de cel mult trei mii metri cubi sînt acum am ajuns la zece mii! Generalizîndu-se inițiativa noastră am convingerea că ● pînă la 30 noiembrie pot fi realizati suplimentar cel puțin 130 mii metri cubi.

Peu ce atît reprezentantul conducerii administrative cit și tovarășii din cadrul Șantierului Național al Tineretului au susținut propunerea, am subliniat-o ca cel de-al patrulea obiectiv prin care organizația U.T.C. se angajează să participe la recuperarea rămănițelor în urmă pe acest șantier.

— Și, revenind la apelul ce ne-a fost adresat de tovarășul Marcu, intervenie prim-secretar al comitetului județean al U.T.C., de a sprijini activitatea la executarea manuală a unor săpături, expun aici intenția noastră ● de a înființa, în zona Mangalia, o tabără a muncii patriotice cu activitate de o lună și de a antrena pe toți tinerii din satele aflate în perimetrul sistemului de irigații la acțiuni patriotice, la săpături. Ne angajăm pentru executarea a cel puțin 20.000 m.c. terasamente în această zonă. Cerem, însă, asigurarea uneltelor necesare și a asistenței tehnice.

Legeți aveți conchide tovarășul Cornelii Marcu.

— Intervențiile erau la obiect. Stimulate și de convingerea că realizarea unui obiectiv economic cum este Sistemul de irigații Carasu depășite cu mult și prin multe, simplele obligații ale constructorilor, discuțiile au generat multiple posibilități prin care tinerii județului Constanța își propun să contribuie în mod direct la îndeplinirea fără rabat a prevederilor din programul național de irigații stabilite ca plan pentru anul 1971. Însușind cifrele minime expuse aici ca angajament expres al tinerilor a reșisit faptul că pînă la sfîrșitul primei decade a lunii octombrie, dintr-o parte zece mii de hectare aflate pînă acum în restanță față de plan, 7.000 de hectare vor fi amenajate și recepționate, iar pînă la 15 octombrie vor fi încheiate lucrările și pe restul de 3.000 de hectare, care vor fi preluate „la cheie” beneficiarilor.

În realizarea acestui angajament participanții la discuție au văzut direct și utilizabile furnizarea de materiale pentru obiectivul aflat în construcție. Noi le transmitem exact cum au fost formulate în speranța că organizațiile U.T.C. de la Fabrica de materiale de construcții din Medgidia, de la Combinatul Bir-

Ion Filip : „...și tinerii din unitățile agricole aflate în perimetrul sistemului de irigații vor participa la acțiunile care converg spre realizarea integrală a planului de amenajări pentru irigații.”

Gheorghe Bratu : „după părerea mea, acum este momentul să se intervină și în sensul pregătirii a cel puțin zece mii tineri care să lucreze în domeniul exploatarei sistemelor de irigații.”

Nicolae Săceleanu : „...dintre tinerii cooperatori și mecanizatori să se constituie brigăzile de întreținere a sistemelor de irigații.”

Filimon Sotir : „...în scopul dezvoltării la tineri interesului pentru meseriile impuse de exploatarea sistemelor de irigații apare ca necesară amenajarea în școlile generale a unor laboratoare dotate cu întregul utaj necesar.”

ION POPESCU — secretar al Comitetului Central al U.T.C. :

În sine ei, acțiunea este o materializare a unui dintre principalele obiective stabilite de către Consiliul tineretului satesc din cadrul C.C. al U.T.C., un element mijloc de afirmare a atribuțiilor consiliului a căruia mîre nu este numai studiul ei, în primul rînd, intervenția complexă, eficientă în momentele și secțiunile stringente ale producției. Stabilirea unor obiective ale muncii patriotice atît de precise, de mobilizare cum sint cele care vizează amenajarea pentru irigații a peste 10.000 de hectare în zona Sistemului Valea Carasu, recomandă capacitatea organizatorică a acestui organism. Prin modul în care este concepută această acțiune — cu adevărat de cea mai mare anvergură după Congresul al IX-lea al U.T.C., contribuie la reactivizarea tuturor brigadierilor din șantier în condițiile înfăptuirii unor sarcini de maximă importanță ; și, totodată, concentrează activitatea și a altor categorii de tineri : cooperatori, mecanizatori și elevi, creîndu-se astfel imaginea unui șantier al tuturor uesticilor din județ.

Inițiativa celor de la Constanța apreciez că este un foarte bun model pentru activitatea imediată a consiliilor tineret satesc din întreaga țară a căror datorie este să activeze pe santierul de irigații și desecări forța de muncă tină din unitățile agricole și școlii, prin analize săptămînale contribuind la îndeplinirea disciplinei de producție a salariatilor de vîrstă utecisă, astfel încît energia și entuziasmul celor peste un milion de tineri de la sate să aibă concretizarea în înfăptuirea exemplară a programului național de irigații.

sești — județul Tg. Jiu și de la Întreprinderea de prefabricate Călărași : le vor recepționa, stabilindu-le imediat ca obiective pentru eforturi aparte ce se impun a le depune în perioada următoare. Restanțele în livrări de către aceste unități se cifrează la zece kilometri tului premo (întreprinderea de prefabricate Călărași), două sute de kilometri conducte din azbociment și peste trei mii tone ciment necesitate din Medgidia și Birssestia. O dată cu constructorii ne manifestăm speranța că vom găzdui în coloanele ziarului veștile dorite, acelea că tinerii de aici dau viață chemării ce le-a fost adresată. Au dovedit-o în nemulțumirea rădării că sint capabili de fapte de muncă pe măsura celor ce li se solicita acum.

Deși nu vizează lucrările de construcție la sistemul de irigații, a intervenit în discuție tovarășul Gheorghe Bratu, inginer șef la I.L.I.F.G.A., propun să discutăm și problemele legate de exploatarea suprafețelor amenajate. După părerea mea, acum este momentul să se intervină pentru ca dintre cei antrenați de către organizațiile U.T.C. să participe la recuperarea rămănițelor în urmă la construcție să se recreeze viziuni motopompilor, energeticien și meseriași în domeniul întreținerilor. De aceea propun ● antrenarea din cadrul fiecărei cooperative agricole a cel puțin zece tineri care să se angajeze în meseriile impuse de exploatarea sistemelor de irigații.

Ideea a fost susținută în unanimitate, tovarășul inginer Cornelii Marcu, în numele conducerii șantierului, angajîndu-se să asigure cuprinderea acestor tineri în formele de pregătire profesională ce înțiează în cadrul T.C.I.F.

— Și nu este lipsit de importanță ca ● dintre tinerii cooperatori și mecanizatori să se constituie brigăzile de întreținere a sistemelor de irigații, a intervenit tovarășul Nicolae Săceleanu, de la Uniunea județeană a C.A.P.

— Este o idee care ne preocupă și pe noi, a intervenit tovarășul Enac Neagra. O dată cu desfășurarea adunării generale de alegere în această toamnă am convingerea că în toate unitățile agricole tinerii vor îmbrășa propunerea de a se constitui în asemenea brigăzi. Acest lucru va conduce nu numai la păstrarea în bună stare de funcționare a tuturor antenelor, dar va exclude scoaterea de la punctele de lucru a unor meseriași aparținînd T.C.I.F. Ciștigul va fi dublu.

— Anul acesta, spre exemplu, mă lămurit tovarășul Marcu, dai murlii de 300 de meseriași cu înaltă calificare au lucrat la re-medieri, munca lor nefiînd încorporată în ritmul de avansare. Discuțiile au conturat și alte propuneri în unanimitate adoptate ca obiective ale muncii politice desfășurate de către organizația U.T.C. în perioada următoare. Reținem ● patronarea de către unitățile de construcție și beneficiare a sistemului de irigații, a acestor școli generale cuprinse în perimetrul sistemului Valea Carasu și ● amenajarea unor laboratoare dotate cu întreg utajul folosit la irigații prin dirijarea aici a motopompilor, dispersoarelor etc. propuse la casare) ● participarea tinerilor la nivelarea suprafețelor ce vor fi irigate prin adoptarea sistemului udare prin brazde ; ● inițierea unor acțiuni de plantare a duzilor de-a lungul celor cîțiva mii de kilometri de canale deschise, acțiune ce va permite dezvoltarea sericulturii ca ramură importantă de producție în cadrul cooperativelor agricole.

Înființînd tovarășilor Ioan Popescu, secretar al Comitetului Central al U.T.C. și Enache Sirbu, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor :

Mi se pare o acțiune îndrăzneată și de o mare eficiență. Cred în reușita ei și, implicit, în aderența la întreg tineretului satelor noastre. Este un mijloc prin care colaborarea între unitățile noastre și organizațiile de tineret își dovedește vitalitatea ; mobilizarea acestui imens detașament de forțe tinere — peste 11.000 de tineri cooperatori, mecanizatori, elevi și muncitori din industrie — în înfăptuirea unor lucrări deosebit de importante dă concretizarea acestei colaborări. Print-o circulară vom face cunoscută această inițiativă tuturor unităților noastre de construcție și vom recomanda preluarea imediată a experienței apărute la Constanța. Apreciem inițiativa în primul rînd sub aspectul ei educativ pentru tineret, dar nu neglîm nici conținutul economic. Așteptăm preluarea acestei valoroase inițiative îndeosebi în zona județelor Timiș, Bihor și Satu-Mare unde deficitul în scropele, buldozerei și mecanicii de întreținere este foarte mare, pe santierul sistemelor de irigații din Bărgan, Terasa Brăilei, sudul Doljului și de pe platourile Tulcei. O materializare a inițiativii, poate nu atît în sensul realizării de săpături la cîntăra ei mai ales a intensificării ritmului de eliberare a terenurilor cultivate — deschizînd astfel front de lucru utilajelor de care se dispune — al intensificării muncii de educație în rîndul meseriașilor de vîrstă utecisă salariați al frusturilor de construcție. Recuperarea, în fiecare săptămînă a unei zile pentru producție prin reducerea timpilor morți înseamnă — din experiență spun acest lucru — cel puțin 20 de procente din plan.

(Urmare din pag. 1)

In prima zi de scoala aflam si aici ca pretutindeni se contin aceasta cotitura. Cind elevilor li s-a spus „Bine ati venit”, scoala a fost in masura sa le spuna...

NE VOM FACE DATORIA!

laboratoare — pînă la laboratorului de învățămînt programat — in atelier. Ni se arata: aici este palierul matematicii — cîteva săli — aici e palierul literaturii, aici al fizicii. Profesorul lucrează cu clasa cu ajutorul tehnicii, se va practica o lecție aplicativă, de exerciții de gândire. Se schimbă raportul profesor-elev, acesta devine un raport de colaborare.

Altul ar fi Liceul „Aurel Vlaicu” din Capitală. El serbează începutul acestui an școlar cu inaugurarea unui nou profil, fizică aplicată și fizică electronică. Este un început care obligă și care, in același timp, marchează procesul continuu de dezvoltare a învățămîntului în unitate școlară cu vârstare tradiții. Cu 12 ani în urmă, pătrâna cursurile liceului prin promovarea de absolvenți cu diploma de muncitor străzagar, alături de diploma de bacalaureat. Situat în cartierul muncitoresc, dominat de eroica „Grădina Rosie” liceul „Aurel Vlaicu” a fost luat de ieri, la parterul uzinei în care lucrează părinții ai elevilor, frați și chier mulți dintre elevii școlii care își completează studiile la școală. Aflat la festivitatea de deschidere, tovarășul Eugen Oprinescu, directorul U.M.M.R.-Grădina Rosie a asigurat școlii să vă primii tot spiritul în decursul atelierelor, momentului festiv al începutului de un an școlar nou...

Un exemplu. În atelier. Ni se arata: aici este palierul matematicii — cîteva săli — aici e palierul literaturii, aici al fizicii. Profesorul lucrează cu clasa cu ajutorul tehnicii, se va practica o lecție aplicativă, de exerciții de gândire. Se schimbă raportul profesor-elev, acesta devine un raport de colaborare.

școlii și o cantină spațioasă deosebit de modernă. La cursurile de zi și serale ale acestui liceu peste 1000 de elevi se vor pregăti in profesionale adecvate nevoilor de cadru specifice marilor uzine de tractoare.

Tot pentru apropierea învățămîntului de viața și de activitatea profesională, începînd din acest an un liceu cu profil agricol în vechiul Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și altele de sărburi de la Măgurele. Și la Grupul școlar profesional „Hidromecanică” in anul școlar 1971-72 vor funcționa patru ateliere școlii sau îndalinate in următoarele specialități: mecanică-fizică, mecanică-onetică și tehnologia mecanică, electricitate și aparate de măsură și control, de protecția muncii. O dată cu extinderea lor se va de practică prevăzută in programul de învățămînt se vor ține în atelier școlii. De comun acord cu conducerea Unii „Hidromecanică” se vor realiza diferite asamblee și subasamblee pentru producție. Pentru elevii care vor să studieze în cadrul școlii de practică in uzină se vor înființa ateliere speciale amenajate, unde școlii vor fi îndrumați de cei mai pricepuți muncitori din uzină.

Înălțat pe catarg flutura drapelul patriei, nu fost onorată de oaspeți și fetele de parîntii. Li s-a spus: tot ce s-a făcut este pentru voi. Ei știu lucrul acesta și, trăiesc acest tot din prima zi. Ei aveau alături pe dascăli. Profesorilor le-a fost dor de elevii lor și elevilor le-a fost dor de școală. Nu spun in cuvinte mari, o spun cu fapte. Începînd, poartă, cu declararea primei zile de curs in prima zi de disciplină școlară. Tînuță ireproșabilă, prezență de sută la sută. O școală aducînd cu ei, din vacanță, date de muncă, de realizări, date pionieresti și utecite. La Școala generală nr. 170, după tradiționalul ceremonial pionieresc, înainte de suta la sută. O școală aducînd cu ei, din vacanță, date de muncă, de realizări, date pionieresti și utecite. La Școala generală nr. 170, după tradiționalul ceremonial pionieresc, înainte de suta la sută. O școală aducînd cu ei, din vacanță, date de muncă, de realizări, date pionieresti și utecite.

Școlii sunt deosebit de frumoși, au 1200 de elevi in primul lor an școlar, nouăzeci și șapte procente sunt muncitori și muncitoare. Au un număr unitar, pionieresti. Două milioane de copii au venit la școală să ajute la treburile de pregătire sau să lucreze ca orșelii, parolă, școlii să fie mai frumoase. La Timișoara, elevii Liceului nr. 18 au toată ziua de două săptămîni de muncă patriotică — 10.000 de ore lucrează la Fabrica „Proletul”, Fabrica de tractoare, Casa

tehnicii etc. Și munca va continua; acțiunea organizației U.T.C. de constituire a brigăzilor permanente de munca patriotică se face la dorința elevilor. Chiar după festivitatea de deschidere, mulți elevi vor răspunde „prezent” la strîngerea recoltei.

O spun prin faptele lor, dar și prin cuvinte, prin angajament solemn. Elevii, profesorii, părinții. Putem înscris aici angajamentul celor 110.000 cadre didactice și maghiari și 6.000 cadre didactice — dintre care 300 și-au făcut ieri, debutul la catedră — din județul Mureș, ca și al părinților. „Profesorii invățătorii și profesorii celor 8 sau 10 strădănesc să învîță, să obțin note bune, să fie cuminte și respectuoși — spune mica școlărie din clasa I, Erno Scep — Liceul „Bolyai”, strada Păriiș, fiii școlii profesorii noștri și să ne ofere foarte mult — la ore, in cercuri, la concursuri, in a-telierele școlare. Sintem in clasa a XII-a și avem ambiția să absolvim cu timeri cașabii să facem față vieții, cerințelor, ei cum ne-o cere partidul, societatea. Organizația U.T.C. va avea un cuvînt greu de spus in munca de educație” — își mărturisesc gândurile elevii clasei a XII-a de la Liceul „Unirea” Tg. Mureș, Dolna Tupiș. „Privim cum cresc copiii, cum se dezvoltă școala, prestigiul ei. Sintem reușitori cum să ne odăim, cum să formăm dascălii copiii” — o spune un părinte care vine de mulți ani la începutul anilor școlari — Dionisie Căire. „Fiii siguri, tovarășii, profesorii, fiii siguri, aici care veghează la învățătura noastră că sim al aceluiaș datoria, să ne respectăm angajamentul uestor” — roșetele Worentia Tușescu, clasa a XII-a. Liceul „Ion Neacșu” in mormântul cînd preia drapelul școlii de la garda formată din absolvenți, astăzi studenți, profesori și ei, din dragoste pentru școală, își însușesc „M-am stabilit in viața, unde am fost muncitor, profesora — se confesează la debutul in profesia de dascăl in satul Brîmbișoaia — școlii Vasiliu — Elena Tiroș Vasar. Numai tîrziu aici, nu vine profesor, ca profesor, ca educador, ca intelectual cu responsabilități sociale. Am proiecte imbrăzate, dar decamdată mă începă prima inițiere cu o leșă”.

S-au împărțit manualul de lucru în trei pentru elevii săi. Școlii au cunoscut școlăria din propria sa viață, nouăzeci și șapte procente sunt muncitori și muncitoare. Au un număr unitar, pionieresti. Două milioane de copii au venit la școală să ajute la treburile de pregătire sau să lucreze ca orșelii, parolă, școlii să fie mai frumoase. La Timișoara, elevii Liceului nr. 18 au toată ziua de două săptămîni de muncă patriotică — 10.000 de ore lucrează la Fabrica „Proletul”, Fabrica de tractoare, Casa

Programul de educație comunistă adoptat de partid — unitatea de măsură a eforturilor noastre

In plinarea actiunilor municipale, orășenești și comunale de partid, in adunări generale din întreprinderi și instituții, comunistii deșab în aceste zile problemele activității politico-ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, in lumina programului adoptat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., pe baza propunerilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului. Participanții adresează, cu acest prilej, telegramme Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin care exprimă adevărate lor toată și deplină la muncă acceptată de conducerea partidului, hotărîrea de a începe conștient și înaltă realizarea exemplară a sarcinilor de partid, a angajamentelor asumate in întrecerea socialistă, la înfăptuirea cu succes a programului de educare a societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Analizîndu-se cu simț critic și autocritic activitatea de pînă acum, se spune in telegramma adresată de Comitetul Județean de partid Harșia. Sintem hotărîți să nu preocupăm nici un efort pentru a contribui cu înțelegerea noastră energică și capabilă, la perfecționarea activității politico-ideologice și culturale-educative de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii din județul nostru. Vom milita necontenit, fără răgaz, cu consecvență revoluționară, pentru formarea și dezvoltarea continuă a conștiinței socialiste a maselor, pentru așezarea in inimile acestora a sentimentelor nobile de adîncă dragoste față de patrie și partid, pentru cultivarea unității și frăției dintre oamenii muncii români și maghiari.

Plenara largită a Comitetului municipal Birad al P.C.R., adresează o telegramă in care se spune, printre altele: Transmisivitatea gândurilor și sentimentelor comunistilor, ale tuturor oamenilor muncii din municipiul Birad, activii de partid se angajează să muncască neobosit pentru îmbunătățirea substanțială a activității politico-educative desfășurate de organele și organizațiile de partid, sindicale, ale U.T.C. Inițiativa de exemplu pe care ni l-a dat prin municipiul Birad, județul Arad, se angajează să muncască neobosit pentru perfecționarea activității politico-ideologice și culturale-educative, comuniste și organizatorice de partid, in spiritul programului de partid, in fața dumeavoaștră, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, să depună toate eforturile pentru transparența în viața a sarcinilor ce ne revin din hotărîrea Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român.

In telegrama plenarei largite a Comitetului orășeneș de partid din Nădlac, județul Arad, se arată printre altele: Adînc pătrunși de necesitatea desfășurării unei intense activități politico-ideologice și culturale-educative, comuniste și organizatorice de partid, in spiritul acestuia comunistii din orșelul Nădlac au adoptat in fața conducerii de partid, in fața dumeavoaștră, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, să depună toate eforturile pentru transparența în viața a sarcinilor ce ne revin din hotărîrea Congresului al X-lea al partidului nostru.

Telegrame de adevărate la mărirea adoptată de conducerea partidului au mai trimis participanții la plenarele comuniste orășenești de partid Timișoara, Curtici, Găești, Salonta, Chișineu Criș, Ineu, Zălu, Bălan, Călugăreni, Sibiu. Mecanicele Ciuc, Sf. Gheorghe — județul Covasna și Pucioasa — județul Dimbovitza.

Intruni in plenara largită, consacrată analizei activității politice și culturale-educative și organizatorice de partid, in spiritul programului de partid, in fața dumeavoaștră, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, să depună toate eforturile pentru transparența în viața a sarcinilor ce ne revin din hotărîrea Congresului al X-lea al partidului nostru.

Telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Comunistii, toți oamenii muncii din municipiul Călărași, se arată într-o altă telegramă, considerată de o însemnată valoare morală și politică, prezentînd documente, de înaltă valoare educativă, care vor fi prezentate în fața conducerii de partid, in fața dumeavoaștră, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, să depună toate eforturile pentru transparența în viața a sarcinilor ce ne revin din hotărîrea Congresului al X-lea al partidului nostru.

Telegrame de adevărate la mărirea adoptată de conducerea partidului au mai trimis participanții la plenarele comuniste orășenești de partid Timișoara, Curtici, Găești, Salonta, Chișineu Criș, Ineu, Zălu, Bălan, Călugăreni, Sibiu. Mecanicele Ciuc, Sf. Gheorghe — județul Covasna și Pucioasa — județul Dimbovitza.

(Urmare din pag. 1) ilustrată? Ce și spun, ce vorbesc? Și, mai ales, ce gîndesc? Făcusem de la bun început, antonimică cu o bogată conținere de nume ciudate, între care cel al „amicii lui Moacă” se ofiea pur și simplu: Rîiă, Bubosu, Nasulie, Sorie. Mi-a fost dat, apoi, să ascult un inimitabil și reproducibil în fiecare zi, un cântec roștită conținînd cel puțin o mîgurătură. Trivialități verbale alterna cu gesturi vulgare, provocatoare la adresa trectătorilor, special a trectătorului „fetele”. Marelui „as” al acestor știri, cu dedeie Nasulie, care își ochea de la distanță victimele, de preferință fete tinere și foarte tinere, înțindu-le apoi cu un zîmbet sugnativ și cu vorbe adîrm.

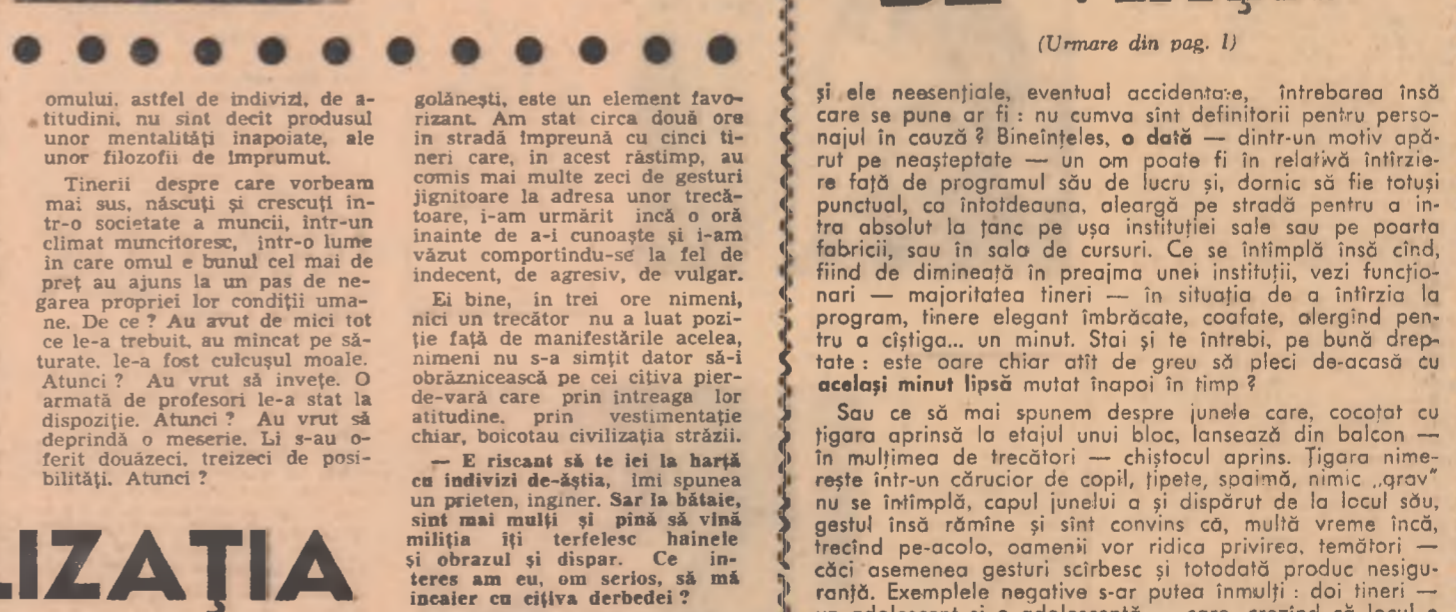
Marcu, alias Moacă, cel care se mîndrea atît de mult că își petrece timpul pe stradă, că golănește, că are apțiitudini de zmecher, se golan. Intr-umul din noile blocuri de pe șoseaua Căpăntina am stat de vorbă cu bu-nica, apoi cu mama și cu tatăl lui.

Știi unde a fost astăzi Viorel? I-am întrebant. — Cum să nu? mi-a răspuns mai întîi bunica băiatului. A fost la Forțele de muncă să-și caute serviciul. Da nu eră să fi zădit ce vrea el, a adăugat bîtrîna, cu oarecare Indoiială.

Prin modul in care se comportau, tinerii intraga lor atitudine, tinerii prieteni ai lui Viorel Mărea constituiau o stridentă și suburană apariție in peisajul normal, civilizant, al străzii. Prin fiecare gest, prin fiecare vorbă ei se arătau ostili unor norme unanim admise de o so-

omului, astfel de indivizi, de a-titudine in care, dintr-o dată, erau mentalități inapoiate, ale unor filozofi de Imprumut. Tinerii despre care vorbeam mai sus, născuți și crescuți intr-o societate a muncii, intr-un climat muncitoresc, intr-o lume in care omul e bunul cel mai de pret, au ajuns la un pas de negarea propriei lor condiții umane. De ce? Au avut de mic tot ce le-a trebuit, au mîncat pe săturate, le-a fost culesul moale. Atunci? Au vrut să învețe. O armată de profesori le-a stat la dispoziție. Atunci? Au vrut să o-ferit douăzeci, treizeci de posibilități. Atunci?

Un simbolic „schimb de țafetă” între cei ce vin și cei ce pleacă din școală

Am reproduș aici o mică parte într-un dialog in deșertă că-mia am făcut mari eforturi pentru a-mi stăpîni indignarea. Pentru a nu-i lua de guler pe cei care derbedei și a nu-i duce la prima secție de miliție. Pentru a nu le spune știri, cu toleranță, ceea ce cred despre ei. Pentru a nu lăsa să-și dezvoltă înă la capăt goliciunea sulfescă, judecata tenebroasă, conceptiile „fetele” care să sîmîn astfel rudimentele de gândire ale celor cînd vagabonzi, declară de ei înșiși ca atare.

Am încercat in toate felurile, cu vorba, și cu bătaia. L-am luat să lucreze cu mine, doar s-o lipi ceva de el. L-am dat a lui cooperativă de țîmpărire, ueenic. Nu s-a stat nici acolo. A mai schimbat încă vreo trei slujbe. Acuma se face că-și

cietate care urcă, zi de zi, trepte tot mai înalte ale progresului, ale civilizației. Din această societate dinamică, activă, din această societate întemeiată pe munca conștientă a maselor in propriul interes lipsesc fenomenele economice, contradictiile de clasă care au generat, intr-un trecut trudeau pentru el au uitat, însă, a-i sădi in minte și in inimă cultul muncii, cultul demnității unice pe care omul societății noastre nu o poate dobîndi decît prin activitatea utilă colectivității.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

STIL DE VIAȚĂ

(Urmare din pag. 1)

și ele neesențiale, eventual accidentate, întrebarea însă care se pune ar fi: nu cumva sint definiții pentru personalul in cauză? Bineînțeles, o dată — dintr-un motiv apărut pe neașteptate — un om poate fi in relația ințrieze față de programul său de lucru și, dornic să fie totuși punctual, ca înfocdeusa, alegăru pe stradă pentru a intra absolut la țanc pe usa instituției sale sau pe poarta fabricii, sau in sala de cursuri. Ce se înîmplă însă cînd, fiind de dimineață in preajma unei instituții, vezi funcționari — majoritatea tineri — in situația de a înfîrția la program, linere elegant îmbrăcate, coafate, alegînd pentru o ciștigă... un minut. Stoi și te întrebă, pe bună dreptate: este oare chiar oțel de greu să pleci de-acasă cu același minut lipsă mută inapoi in timp?

Sau ce să mai spunem despre junele care, cocotat cu figaro aprinsă la etajul unui bloc, lonsează din balcon — in multimea de trectorii — chiștocul aprins. Figaro nime-rește intr-un cădruș de copil, jipele, soaimă, nimic „grav” nu se înîmplă, capul junelei a și dispărut de la locul său, gestul însă rămîne și sint convins că, multă vreme încă, trectînd pe-acolo, oamenii vor ritica privirea, temători căci asemenea gesturi scribes și totodată produce nesigură. Exemplele negative s-ar putea înmulți: doi tineri — un adolescent și o adolescentă — care, crezînd că locul e nesupravegheat, trec bulevardul in goană pe unde nu-i permis, din cauza lor două mașini sint cît pe-aci să se ciocnească, iar apoi, cînd sint luați la întrebări, fac pe „mielușei”, lasă privirea in pămînt etc., ca și cînd virsta (oropoe 18 ani) te-ar absolvii automat de respectarea matematică a unor reguli (fie de circulație, fie și mai simple, fie și mult mai... complicate).

UN AȚENTAT LA CIVILIZAȚIA STRĂZII: GOLĂNEA

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

Geneza golăneli, a spiritului golănesc care-i animă pe oricui lui Valeriu Niculescu și Bubosu, geneza acestui spirit străin societății și civilizației noastre socialiste are ca principale puncte de sprijin caracterelor slabe ale acestor copilandri, influențele exterioare nocive, care au găsit cum primitor in asemenea caracter.

TEATRUL ȘCOALĂ DE EDUCAȚIE POLITICĂ, MORALĂ ȘI CIVICĂ A TINERETULUI

ELENA DELEANU
directora Teatrului „Giulești”

1. Orice director are o mare răspundere politică, nu numai directorul de teatru. Un director de fabrică, de pildă, are o răspundere politică egală, alt în primul rând rezultatul producției și al educării oamenilor. La teatru, însă, educația publicului se face concomitent cu cea a colectivului teatral. Aici, la Giulești, public și colectiv de teatru ne-am ajutat reciproc: cartier și teatru — noi ne-am ridicat împreună. Avem un public muncitoresc, la a cărui dorință s-a înființat acum 25 de ani acest teatru, pornit cu un nucleu de artiști muncitori; am avut totdeauna, aici, o organizație de partid și U.T.C. puternice. Răspunderea comună față de publicul nostru — în marea sa majoritate muncitori (inovatori a fost împărțită între conducere și întreg colectivul. Bilanțul activității de un sfert de veac ne dă dreptul să afirmăm că acest teatru a urmat cu consecvență criteriile educării politice, culturale, etice a publicului nostru. Rabat la calitatea ideologică și artistică am făcut, totuși, uneori și vă asigur că nu vom mai face niciodată, sub nici un motiv — financiar, conjunctural etc.

Aș vrea să subliniez că datoria politică a unui director de teatru e dublă: educația comună a spectatorilor, pe o parte, care o realizăm eficient numai de acasă (teatru înăuntrul căruia se face cu consecvență educația comună a colectivului propriu, pe de altă parte).

2. Pregătim pentru deschiderea acestei stagiuni „Secunda 58” de Dorel Dorian, care va oferi tinerilor noștri spectatori nobilul exemplu al eroilor comuniști. De altminteri, expoziția teatrului nostru, cu un public majoritar tânăr, mă determină să afirm că cele mai educative spectacole au fost cele în care există erol exemplar, înzestrat cu o mare generozitate, curaj, cinste. Actorii noștri au ajuns cunoscuți și iubiți tocmai prin exemplul pe care-l ofereau acestor eroi. În afară de aceasta, cred că pătrunderea noastră în mijlocul publicului, receptivitatea spectatorilor la valorile educative pe care le-am propus se datorează și altui motiv: arta spectacolului, domeniul unde cred că am făcut școală în teatru realist: „Domnișoara Nastasia”, „Băiană Pineda”, „Mășterul Manoli”. Sintem conștienți că este necesară o exigență sporită în alegerea pieselor din repertoriul original: aici noi am greșit, aducând pe scenă și piese slabe. Intre așteptate capodopere și a ne asumăm că, pe lângă acestea, am ales, uneori, cea de a doua cale și rezultatele se cunosc.

3. Teatrul Giulești își cunoaște publicul sub multiple aspecte: din sondaje, sondaje de chestionare nu dau rezultate bune, ci mai degrabă discuțiile directe, provocate de noi cu prilejul reprezentărilor date în fabricile, școlile, liceele (din cartier) de la teatru, fiindcă noi nu primim publicul ca pe o masă informată. Cunoaștem personal o mulțime de spectatori. Cunoaștem publicul din școlile și liceele cartierelor, cunoaștem pe tinerii tiner muncitori, spectatori credincioși ai teatrului nostru. Publicul tânăr e totdeauna prezent la Teatrul Giulești și datorită unei strinse colaborări cu organizația U.T.C. al sectorului nostru. La cererea acestor organizații am dat și vom da recitaluri de poezie, actorii noștri vor continua tradiția înființată cu elevii. De patru ori pe lună avem prezența matinee pentru tineret și, în sfârșit, vom organiza „Clubul amicalor teatralului”.

HORIA LOVINESCU
directorul Teatrului „C. I. Nottara”

1. Răspunderea primordială pentru orientarea repertoriului și pentru realizarea lui, pentru orientarea întregii activități a colectivului și pentru realizarea tuturor obiectivelor — ideologice și artistice — aparține directorului. În perioada înființată de documentele de partid s-a întipărit, însă, adeseori, ca o formulă politică, care trebuie să fie direcțională de teatru, să fie un criț de omul specialitate. E, firește, clar că această separare nu putea fi decât nocivă și că a trebuit ca sudarea lor să alcătuiască neapărat unul singur. Numai astfel teatru își va recupera funcția sa esențială de instituție educativă, de tribună a unei înalte conștiințe socialiste. Și pentru ca lucrurile să nu rămână generale, voi adăuga imediat că în ceea ce privește orientarea repertoriului vom selecționa în viitor numai acele piese ale dramaturgiei originale care să conțină un mesaj clar, constructiv — piese, deci, cu un puternic caracter educativ. În alegerea lucrărilor aparținând dramaturgiei moderne ne vom opri numai la cele cu un puternic conținut progresiv; orice preluare de text va fi operată în spirit critic, de poziție noastră și va fi prezentată pe scenă într-o modalitate clară, capabilă să-i explice bine sensul și să sublinieze limpede

poziția noastră — ideologică și artistică.
Cred, deci, că răspunderea politică a unui director față de publicul său, față de tineret, se exprimă prin consecvență în alegerea unui repertoriu de înaltă valoare — perfect echilibrat — dar și prin realizarea lui artistică de înaltă tinută.

2. Eficiența educativă a actualului artistic oferit publicului și mai ales publicului tânăr este operată prin conținutul operelor literare și valoarea actualului spectacular. De fapt orice act real de cultură e un act educativ; cînd în plus acest act este foarte precis orientat, eficiența lui artistică e mult mai sigură. Ar fi însă periculos să ne imaginăm că un om e transformat pe loc după vizionarea unui singur spectacol, oricît ar fi el de valoros. Dacă însă ansamblul vieții teatrale e orientat în aceeași direcție, șansele eficienței în opera de educare a tinerului cresc, incontestabil. Noi am dori ca prin întreaga activitate a teatrului Nottara să contribuim la îmbogățirea intelectuală și spirituală a tinerului, în sensul marilor idealuri umaniste ale societății noastre. Am dori să-i stimulăm inteligența, să-i lărgim orizontul politic și cultural; am dori să-i îmbogățim educația patriotică. Pornind de la această dorință, în stagiunile care se apropie vom prezenta trei piese originale inspirate din actualitate, două piese aparținând dramaturgiei clasice naționale, o piesă din repertoriul țărilor socialiste, altele din literatura occidentală contemporană, două lucrări clasice din repertoriul universal. De asemenea, stabilirea repertoriului pe actualele baze va presupune o reîntregire a formelor de spectacol. Textul nu poate fi despărțit de forma sa artistică; pentru ca ideile textului să ajungă nealterate la spectator, trebuie să creăm o strînsă relație între text și spectacol. De pildă, dacă am pune în scenă „Borenzaccio” a lui Moliere, eu, unul, nu l-aș vedea pe patricianul Florentin îmbrăcat în pantalonii blăușeni N-șas vrea să se înțeleagă că el este pe scena o regie expresivă, narativă, dar eu cred că pentru a atinge obiectivele noastre educative, deci pentru a nu provoca în nici un caz derutarea spectatorului, realizarea scenică trebuie să urmeze intențiile

piesei prin mijloace artistice adecvate.
3. Nu aș putea afirma că teatrul nostru își cunoaște bine publicul: am împărțit chestionare, am cerut sugesții, am așteptat propuneri, dar singura concluzie a acestor sondaje a fost vîrsta spectatorilor noștri: 18-25 de ani. Public foarte tânăr am avut totdeauna fiindcă în fiecare stagiu am dat spectacole pentru elevi și studenți. Anul acesta avem în repertoriu piese ale dramaturgiei clasice — „Flintina

ANCHETA „SCINTEII TINERETULUI”

Blanduziei de pildă, dramaturgia Adeliei de Ibrăileanu, „Gailețe” vom reha, de asemenea, „Petra Rares”. Totdeauna am suferit însă de urmări ale lipsei unei relații contractuale cu școlile și liceele. Or, citim din nou în presă că Ministerul Invățămîntului nu va funcționa, jumătate din bugetele noastre intenții se vor irosi. Noi vrem ca prin includerea în repertoriu a unor piese care aparțin patrimoniului clasic național și universal să completăm pregătirea culturală a elevilor, legată de programul de învățămînt. Dorim ca prezentarea acestor piese să fie eficientă în procesul educativ și nu să rămîină doar un gest formos. Dorim de asemenea să înființăm spectacole pentru copii — de la 8 la 14 ani — cu selecții din dramaturgia românească și clasică, însoțită de prezentări și eventual discuții. La pregătirea acestor spectacole am dori să participe direct copiii; la început comportînd-se ca gazde (de pildă să bată gongul, să împartă programe) și apoi să aibă o contribuție mai directă. Pentru aceasta, ne propunem să colaborăm cu Consiliul Național al Pionierilor.

ION LUCIAN
directorul Teatrului „Ion Creangă”

1. Conducătorul — animator al unei instituții de cultură trebuie să fie comunist, alt prin creșterea și prin fapte ceea ce implică, desigur, simț de răs-

punderi. Documentele recente de partid diminuează amolul și multilateral datoria noastră față de tineri, prin prisma răspunderii față de viitorul societății. Aștăzi tinerii și se conștientizează în societatea noastră variată și multiple răspunderi. A nău ajuta în procesul împlinirii lui înseamnă a trăda sensul major al teatrului, ca mijloc de educație artistică.
Am greșit socotind multă vreme încrederea atunță cu o etapă de împlinire. Eroarea crea-

toare a generațiilor urme ne-a sancționat neîncrederea. Teatrul este elementul bază, mijlocul superior peste cele edificat de predecesori. El este frământat de întrebări de căutare noi și Ministerul Invățămîntului nu va funcționa, jumătate din bugetele noastre intenții se vor irosi. Noi vrem ca prin includerea în repertoriu a unor piese care aparțin patrimoniului clasic național și universal să completăm pregătirea culturală a elevilor, legată de programul de învățămînt. Dorim ca prezentarea acestor piese să fie eficientă în procesul educativ și nu să rămîină doar un gest formos. Dorim de asemenea să înființăm spectacole pentru copii — de la 8 la 14 ani — cu selecții din dramaturgia românească și clasică, însoțită de prezentări și eventual discuții. La pregătirea acestor spectacole am dori să participe direct copiii; la început comportînd-se ca gazde (de pildă să bată gongul, să împartă programe) și apoi să aibă o contribuție mai directă. Pentru aceasta, ne propunem să colaborăm cu Consiliul Național al Pionierilor.

2. Teatrul nostru, ca toate celelalte, își va înzeli eforturile pentru a supune selecția repertoriului și arta spectacolului unui substanțial spor de exigențe. Vom milita mai susținut pentru primatul finalității. O artă fără finalitate educativă promovează o lume depersonalizată, amorfă, găunoasă de sensuri, în contradicție cu imaginile vii, pregnante, profunde ale umanității.

Repertoriul va fi îmbogățit cu cele mai reușite lucrări din dramaturgia clasică și contemporană, în așteptarea avidă a unor noi piese ale scriitorilor noștri, care, poate, se vor ocupa cu mai mare interes de tineretului nostru.
În actuala stagiune ne legăm

de mari speranțe de piesa „Mășterul Manoli” scrisă de Al. M. Rodan după romanul lui Al. S. Popovici. Exemplul spectacolului, spiritul lor de sacrificiu în lupta pentru izbăvirea țării mai degrabă cauză a cuceririi, vor prilejui cu siguranță un spectacol substanțial ca valori educative.
În activitatea teatrală una din lăsurile cele mai mari a constă în faptul că elementul de creație — în cazul nostru — este, cuplînd virtuțile educative. Apoi, pentru evidențierea în repertoriul contemporan dedicat tineretului se-a determinat să facem un spectacol, în care să vedem un spectacol artistic pe care l-am dorit înainte. De asemenea, lăsa unele dramaturgii specializate pentru tineret, mai ales cel scris de I. Brăileanu, în care să vedem un spectacol artistic pe care l-am dorit înainte. De asemenea, lăsa unele dramaturgii specializate pentru tineret, mai ales cel scris de I. Brăileanu, în care să vedem un spectacol artistic pe care l-am dorit înainte.

3. Pînă acum, dintr-o greșită înțelegere a misiunii noastre ne-am restrîns activitatea doar la copii; începînd cu această stagiune ne propunem să prezentăm opere ale dramaturgiei clasice universale, ale dramaturgiei originale, adresîndu-ne deci și tineretului.

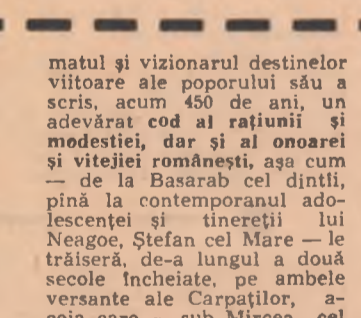
În numerele viitoare ale ziarului vom publica răspunsurile unor regiștri și actori din teatrele noastre.
Anchetă realizată de VIORICA TĂNĂȘESCU

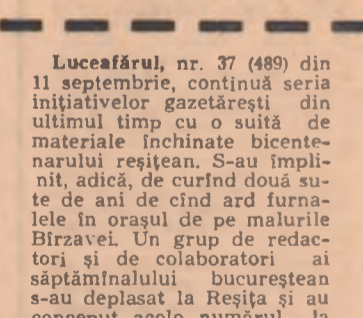
Regizorul Alexandru Bocănet, în timpul montării piesei „Cadril” la Teatrul „C. I. Nottara”.

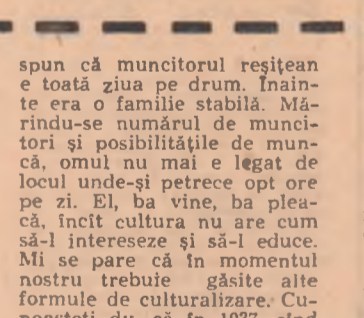
Dorin Varga și Liliana Tomescu în „Gailețe”

Dan Nasta în „Prima zi de libertate”

Tot în „Prima zi de libertate”, Ociudu Iulu Moldovan

Regizorul Alexandru Bocănet, în timpul montării piesei „Cadril” la Teatrul „C. I. Nottara”.

Scintea, nr. 897, de marti 14 septembrie, publică articolul „Acest falnic monument de literatură politică, filosofie și elocvență la străbunii noștri...” de Dan Zamfirescu, un tânăr cercetător cu frumoașa activitate în domeniul literaturii române vechi, specialist în problema Invățămîntului lui Neogoe Basarab, despre care a publicat de curînd, chiar în cursul congresului internațional de bizantinologie, un articol menit să elucideze un aspect al paternității textului. Articolul comemorativ din Scintea reia sinteză argumentele care probează atribuirea textului lui Neogoe Basarab și încearcă o situare a operii în spiritualitatea românească. Paternismul reîntin al rîndurilor lui Dan Zamfirescu face din articolul publicat de principalul nostru cotidian cea mai autentică manifestare comemorativă de la începutul acestei toamne literare. Neogoe Basarab a vrut să dea acestei societăți (Țara Românească în sec. XVI) cartea menită a-i întări temeliele, a o face un bloc gramatic. El i-a scris codul moral, în-a trasat principiile fundamentale de care să se călăuzească în acțiunile interne și externe, i-a definit spiritul. Ceea ce a rezultat din această nevoie imediată de sintetizare a două sute de ani de experiență politică românească, de la întemeierea statelor și pînă la marile violeed cărturar, a fost, prin genialitate și filozofic al autorului, o capodoperă. O capodoperă a literaturii române și un monument al gândirii politice europene din vremea aceea. (...) Dar cea mai emoționantă pagină din această mare carte rămîine aceea în care militarul și conducătorul politic, diplo-

matul și vizionarul destinelor viitoare ale poporului său a scris, acum 450 de ani, un adevărat cod al rațiunii și modestiei, dar și al onoarei și vitejiei românești, așa cum — de la Basarab cel dintîi, pînă la contemporanul adolescentesc și tineretului lui Neogoe, Ștefan cel Mare — le traseră, de-a lungul a două secole încheiate, pe ambele versante ale Carpaților, a ceea ce — sub Mirccea cel Bătrîn, Tancu de Huneșoara, Vlad Tepec, Ștefan cel Ma-

lucășărul, nr. 37 (489) din 14 septembrie, conține seria inițiativelor gazetărești din ultimul timp cu o suită de materiale închinată bicecentenariului reșitean. S-au împlinit, adică, de curînd două sute de ani de cînd ard furnalele în orașul de pe malurile Birzavei. Un grup de redactori și de colaboratori ai săptămînalului bucușorean s-au deplasat la Reșița și au conceput acolo numărul de care ne referim. Remarcabile sînt în primul rînd interviu-

spun că muncitorul reșitean e toată ziua pe drum. Înaintea era o familie stabilă. Mărindu-se numărul de muncitori și posibilitățile de muncă, omul nu mai e legat de locul unde-și petrece opt ore pe zi. El, ba vine, ba pleacă, înțic cultura nu are cum să-l intereseze și să-l educe. Mi se pare că în momentul nostru trebuie găsite alte formule de culturalizare. Cunoșteți dv. că, în 1937, cînd eu am venit aici, erau în Reșița vreo 3-4 cinematogra-

fe, iar acum dacă sînt vreo două în plus? Asta nu e bine!”
— „Cred că ar fi foarte bine dacă v-ați spus părerea despre lucrurile care lipsească astăzi din Reșița.”
— De pildă sistemul de transport nu e bun. Drumul cu autobuzul e lung și prost. Nu zic să se facă metrou la Reșița, dar ceea ce trebuie făcut, în orice caz, Sculați-vă dv. mine dinveță și duceți-vă la Găvîndari. E o înghesială, o orbescială, oamenii nu mai au chef de nimic. Autobuzul e prost, vreau să spun că e vechi și stricat, merge greu. Noi, reșiteții, tot spunem asta și nu se face nimic. (...)

Asta este funcția adevărată a presei: să menăgă direct la izvor, cum spunea tovarășul Ceaușescu, iar în vîltoarea

rea lumii, a realității actuale și fie militantă pentru mai bine!

Magazinul istoric continuă să fie o revistă interesantă, avînd întotdeauna un sumar bogat, atrăgător pentru categoriile celor mai diferite de cititori. Numărul nou din acest an conține în primul rînd apariția în Italia, la Milano, a volumului România pe drumul construcției socialismului și al lui împotriva imperialismului și secretului general al P.C.R. și președintele Consiliului de Stat al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Relativ despre succesul de prestigiu al cărții, în Magazinul istoric reproduc din presa italiană: „Nu este vorba de simple afirmații ocazionale în legătură cu o problemă sau alta, ci de o concepție încheiată care ține să se situeze în mod clar pe făgăsul ideilor marxist-leniniste, dar care revendică și o autonomie proprie, motivată cu înălțime în baza unei fidelități față de formule, ci printr-o aderență a sa la problemele și sarcinile României” (Unită). El Messenger scria despre președintele român că „s-a impus drept unul dintre oamenii de stat cei mai consecvenți și curajoși”.

A. D. Munteanu

CRONICA LITERARĂ

E amuzant cu cită fidelitate unereză comentarii acestui volum ceea ce autorul ei, Marin Preda, scoate față de treburile reșiteane. În primul rînd însăși sîntura cărții este curioasă: cu legere de opinie, luări de poziție cu un pronunțat caracter personal în variate probleme literare, sociale și politice, Imposibila întoarcere este totuși tratată de toată lumea ca o adevărată creație literară, univers al ficțiunii în care Marin Preda ar fi „un personaj al propriei existențe”. Vrînd, nevrînd scriitorul este identificat cu eroul său, devine el însuși un „mormonețian” și numai în această postură este urmărit, ca într-un spectacol, în cîmpul manifestărilor sale. Aproape nimeni nu se simte prea obligat să ia în seamă ce spune Marin Preda despre destinul literaturii, despre problema țărănească, despre spiritul agresiv, despre umanismul în societățile de consum, despre puterea de previziune a literaturii ș.a.m.d. ci cum este Marin Preda sau, mai exact, cum se mai înfățișează acest „personaj al propriei existențe”? Așa încît se poate spune că admirativ pentru scriitor întinzează sau încecă atenția față de ideile lui. Credată pretuire este aceea care are ca efect ignorarea eroului! Nu scriitorul își confecționează o altă biografie, ca în discutatul caz al lui Maxima L. Carapalae dar critica și conștientizarea sa par a fi multumimii dect investigațiilor lui. Prejudicatele demonstră că atîtă singă voce de autorul Maresșorilor acționează chiar împotriva sa. „Zei” scriitorului i-au investat aceste falce dorite pe care tot ei i le-au satisfăcut, ca în legenda mitologică a lui Midas: tot ceea ce el atînge se transformă în aur, adică în poezie „literară”. Scriitorul poate să zică par și simplă (!) păreri sau opinii categorice într-o problemă care alta: nu este sînt importante ci felul în care are idei Marin Preda. Critica dimenză despre scriitor așa cum vor ei să fie, ceea ce ne arată alveea dect un la-cocopolul deprimant. În zadar emble scriitorul își sau păr a se căi ipoteze într-o chestiune controversată în ordinea zilei, în viața spirituală a umanității: mai interesant dect ideile este „mormonețianismul” autorului. Ce derzbăne însă această neînțelețoare admirație care se face vinovată de ignorarea ideilor, a opiniilor? Nu se pare că e confirmată într-un chip tulburător existența evazionismului de care vorbește însuși scriitorul și care constă în „ocolirea premeditată, programatică a problemelor reale și obsedante ale timpului și societății noastre contemporane și în evadarea, cu ajutorul unor formule de cuvînt și imagini, într-un univers al închipuirii, care nu reprezintă nimic din ceea ce frîmțită nici măcar conștiința scriitorului evazionist, necum conștiința contemporanilor săi”. Pentru că în ce altceva ar mai consta evazionismul acesta dacă nu în, cu adevărat, ocolirea problematic reală al cărții lui Marin Preda și, în schimb, abordarea curajoasă a problemei dacă publicistica scriitorului este sau nu literară?! Ar însemna poate să credem că scriitorul n-ar trebui să nutrească altă ambiție decît pe aceea de a se exprima literar, iar ideile lui, bune sau rele, adevărate sau false ar fi consemnabile doar ca literatură și nu ar mai pretinde un examen critic deosebit de aspru în care expresia lor, măsura în care expresia lor, mărșabate de la normele actuale obședant stil literar! Nu putem, în realitate, să nu recunoaștem în această scriatură cu „ochi literar” a unei culgeri de articole un dispreț ascuns față de ideea, mult trimbișată, de publicistică, de nu și de obiectul ei. Să spunem

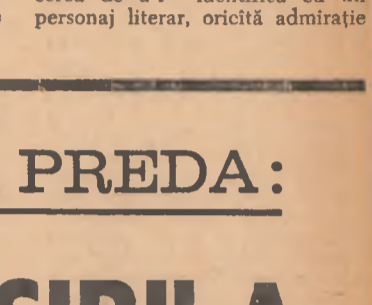
direct că nu-l nevoie să „avansăm” publicistica la gradul de literatură pentru a-i spori importanța. Publicistica lui Marin Preda nu este literatură — poate să fie! — ci conține luări de poziție în care dacă stilul este desigur necesar, și inevitabil, problemele sînt singurele importante. A face abstracție de ele sub motiv că ceea ce conțea este gradul de „literaritate” al cărții înseamnă de fapt a respinge cu destulă lipsă de subtilitate adevărul sau neadevărul opiniilor. Înseamnă, adică, a proceda exact ca acei țărani care neconvins de existența unei relații pentru care n-are organe de recepție declară senin (tragică semnatate): „Asta e ceva care nu există”. Dar preocuparea scriitorului față de soarta țărănilor există și chestiunea nu ne

MARIN PEDA: IMPOSIBILA ÎNTOARCERE

poate lăsa indiferent. După cum nu putem trece indiferenți peste credința neștrănutată în „fata-litatea relației” care stă în baza celor mai semnificative creații artistice ale umanității, credință ce numai fatalism nu se poate numi, ci dimpotrivă, ea recomandă scriitorului curajul de a privi realitățile în față, de a lua în seamă conflictele reale ale vieții și a căror ignorare duce, nu numai în literatură, la aștirea spiritului agresiv și la aservirea unuia de către altul. Ingerașca tagmă a evazionismului, profesioniștii facili ai iluziilor primejdioase de care vorbește scriitorul este, „literar” (!) vorbind, din familia straniilor lumea ale lui Swift. Însă realitatea întrecă ficțiunea: acei băștinași pentru care misionarii trăgeau clopotele în sat la orele douăsprezece noaptea ca să le reamintescă bărbatilor că e timpul să-și îndeplinească datoriile lor conjugale au existat în realitate, în imperiile distrușe de conchistadori. Iată de ce literatura, dispunînd de „forța de influențare a conștiințelor”, nu poate face abstracție de asemenea avertismente, ea nu poate declara, din nou, ca acei țărani în fața terribilei girafe: „Asta e ceva care nu există”. Puterea superbă a omului de a se iluziona nu poate fi lăsată să se transforme în cea mai mare primejdie pentru sine: aceea de a merge în ochi de deschiși împotriva evidenței. Marin Preda spune, împotriva frivolei ideii a inutilității artei, eficienței ei. Tocmai de aceea nu putem să fim de acord cu relațiivul său scepticism privitor la capacitatea scriitorului de a presimți marile seisme istorice. Problema prezviției în artă n-are în fond nimic comun cu misticismul pitoresc al exemplului citat de scriitor. În realitate, cred, dificultatea reală constă în imensa răspundere morală pe care o implică asumarea unei astfel de funcțiuni. Un scriitor care crede în forța literaturii așa cum crede Marin Preda n-are, tocmai de aceea, cum să se susțină nu numai fatalități relației dar nici alveea a previziunii, ce nu-l alveea dect tot efectul unei sau unor, relații. Mai degrabă înclinăm a crede că dintr-un exces pozitiv de poziție raționalistă scriitorul respinge, pe drept cuvînt, orice bănuială de „pitaisim” dar ajunge să gîndească previziunea, arta de a prevedea, cu suspiciunea pe care i-o trezește misticismul oracular.

Am pune în aceeași ordine a exceselor izvorite dintr-o prudentă poziție raționalistă o afirmație aparent atît de categorică precum aceasta: „Morală constituie pentru artă o primejdie pe care multă o subestimează”. Dacă nu răsămăcim textul scriitorului vom înțelege că exagerarea izvoarăște dintr-o temere cu valoare de avertisment: „Văd cu groază perspectiva de a deveni moralist”. Suspiciunea stîrmită de o asemenea nerecomandabilă perspectivă învalua, ca o formă proprie de apărare, însăși noțiunea în discuție! Altfel, ideea scriitorului corespunde aceluia realism fundamental ce caracterizează o complexă mentalitate raționalistă, singura scutită de iluzii exagerate: „Uneori ea (morală — n.n.) devine necruțătoare, tinzînd la suprimarea totală a instinctelor, ca și cînd fără ele ființa umană ar putea supraviețui”. Înțelegem abia în urma acestor observații comune, ce n-are nici nevoie de a mai fi demonstrată, și „adevărul” paradoxal afirmații dinaintea noastră: adevărul moral care primejdioște oricare

artă. Ritmul expunerii este acesta: adevărul unei idei la prima vedere falsă — prin cantitatea de exagerare cu care pare a fi aruncată în capul cititorului — este arătat în reala sa lumină abia prin legarea lui surprinzătoare cu o observație comună, la îndemîna oricui. Dialectica experienței ideilor este deci într-adevăr „mormonețiană” însă ea exprimă un mod de a gîndi și nu reflectă, cum au părut mulți a se lăsa să se înțeleagă, un joc între autor și personaj ori, mai mult, retragerea autorului, prin disimularea, în spatele personajului său scoos acum, din necesități teoretice, din roman. Pentru ca scriitorul să poată fi cu adevărat înțeleș, ca o conștiință a timpului său, trebuie să ne reprimăm plăcerea de a-l identifica cu un personaj literar, oricîtă admirativ

MARIN PEDA

IMPOSIBILA ÎNTOARCERE

ar întra în acest act de mitologizare. Admirația de azi nu se poate manifesta în formele pe care poate le va dobîndi ea mîine între altele și pentru că am contravenețiar chiar părerii scriitorului despre acel cult al valorilor infrecabile și stimulează un interes fecund: „Cultul nostru pentru valori trebuie să aibă în vedere sensibilitatea noilor generații, care nu poate fi cîștigată de la sine, doar prin superlativale celorlalte striviri de scriitorul în discuție”.

Cultul nostru pentru valori nu poate, deci, să ne împiedice de a medita la uimitoarea capacitate a scriitorului de a-și recruta toate carențele: poate că ea mai tulburătoare și mai instructivă dintre acestea constă în nostalgia temei povestitorului. Dovadă a unei mari vitalități și spiritului, ea nu este fără legătură cu părerile scriitorului despre formele, uneori violente, agresive, pe care le a conștiința de sine a individului. Compromisul cu ideile este inacceptabil numai întrucît, în ultimă instanță, ideea supremă a omului este chiar ideea despre sine și cine ar putea conștii să renunțe la ea dect cu prețul vieții? Dimpotrivă, scriitorul face amara constatare a posibilității compromisiului cu oamenii: putem conviețui cu oameni care în mod „normal” ar fi trebuit să ne fie inamici personali (scriitorul extrage asemenea constatări morale din propria sa experiență)! Însă scriitorul nu trage concluzii cu scopul de a-i fi acceptate ci doar pentru a pune în fața cititorilor săi varietatea, adesea deconcertantă, a reacțiilor și atitudinilor umane precum și necesitatea de a alege în această infinită varietate nu înainte de a putea explica reacțiile și atitudinile cu care ne confruntăm. Articolele lui Marin Preda vor fi, de aceea, pline de întrebări, adreseate sieși și celorlalți însă puse de pe poziția unui umanist angajat în realitatea și problematica timpului său. Soluțiile, răspunsurile pot să nu intrunească întotdeauna adevărul unei cititor — cum credem că este și normal — însă necesitatea punerii întrebărilor care le stau la bază este întotdeauna indiscutabilă și perioasă. Falsele probleme pornesc, cel mai des, de la întrebări false. Marin Preda pune întrebări adevărate, tulburătoare, în articolele din Imposibila întoarcere.

C. STANESCU

RĂSPUNSUL GUVERNULUI ROMÂN CU PRIURE LA APLICAREA DECLARAȚIEI ASUPRA ÎNĂRĂRII SECURITĂȚII INTERNAȚIONALE

La sesiunea de anul trecut a Adunării generale a O.N.U. a fost adoptată în unanimitate Declarația asupra întăririi securității internaționale. În conformitate cu prevederile acestui document, secretarul general al O.N.U. s-a adresat tuturor statelor membre, solicitându-le informații privind modul de acțiune în legătură cu aplicarea Declarației. Răspunsurile statelor vor fi incluse în raportul secretarului general care va fi prezentat, spre dezbateri, cel de la 29-a sesiuni a Adunării generale a O.N.U. care urmează să înceapă la 21 septembrie.

La 14 septembrie a.c., Misiunea permanentă a Republicii Socialiste România la New York a transmis secretarului general al Națiunilor Unite răspunsul guvernului român cu privire la aplicarea Declarației asupra întăririi securității internaționale. Călușindu-se după principiile proprii și înțelegându-le în mod adecvat, au participat activ la schimbările internaționale de bunăvoință și spirituale — se arată în răspuns — România dezvoltă colaborarea cu toate statele lumii, indiferent de orientarea lor socială. România își fundamentează în mod consecvent relațiile sale externe pe principiile independenței și suveranității naționale, depline egalități în drepturi, necesitatea tuturor treburilor interne, neretragerea forței sau la amenințarea cu forța și avantajul reciproc, principi care se impun tot mai mult în viața internațională drept singura sursă de asigurare a colaborării fructuoase între națiuni, realizarea unui climat de securitate și pace în lume. Neîndeplinirea obligațiilor fundamentale a tuturor statelor, de a se abține, în relațiile lor internaționale, de la folosirea forței și amenințarea cu forța, de a preluca și constringeri de orice fel periclită în mod grav pacea și securitatea popoarelor.

În concepția guvernului român, securitatea internațională reclamă un sistem de angajamente care din partea tuturor statelor, precum și măsuri concrete care să ofere fiecărui stat garanția deplină că se află la adăpost de orice primelie de agresiune sau de alte acte de folosire a forței sau de amenințarea cu forța și să-i asigure dezvoltarea pașnică, într-un climat de desistare, înțelegere și colaborare. Factorul decisiv de care depind în prezent menținerea păcii și securității în lume, însăși natura climatului politic general, îl reprezintă respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a trăi și de a se dezvolta liber și suveran, renunțarea la încercările de a impune, prin forță, dominația asupra altor popoare.

Întărirea securității internaționale, scop primordial al Organizației Națiunilor Unite, trebuie să constituie, după părerea guvernului român, o preocupare constantă a Organizației. Reafirmând în mod solemn scopurile și principiile Cartii O.N.U., se arată în continuare că toate statele, precum și obligația statelor de a respecta Declarația asupra întăririi securității internaționale, au fost adoptate în unanimitate la 24 octombrie 1945, în cadrul Adunării Generale a Națiunilor Unite, la New York. Declarația este un document care reprezintă un acord de voință între statele membre ale Organizației Națiunilor Unite, care reprezintă un document politic de o importanță deosebită, chemat să călăuzească deopotrivă acțiunile tuturor statelor membre și activitățile Organizației Națiunilor Unite de menținere a păcii și consolidare a securității în lume. Transpunerea consecvent în viață a tuturor prevederilor Declarației — se arată în continuare — în răspunsul guvernului român — constituie o îndatorire de prim ordin care reclamă eforturi concertate și consecvente atât din partea statelor membre, cât și din partea Organizației. Aceasta impune să se aducă îmbunătățiri substanțiale în activitatea Organizației Națiunilor Unite și în primul rând să se înlăcuiească principiul universal al egalității între statele membre și asigurarea cadrului de manifestare activă a tuturor statelor — mari, mici sau mijlocii — la dezbateri și soluționare a problemelor vieții internaționale, în interesul colaborării între statele membre și securității, desistării și păcii.

Reafirmându-și poziția sa consecventă, guvernul român consideră că se impune cu strictețe restabilirea neîntârziată a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U., în Consiliul de Securitate și celelalte organisme din sistemul Națiunilor Unite. Este cu totul anormal ca unul din fondatorii O.N.U. — marele popor chinez — să fie împiedicat să-și ocupe locul ce îi aparține de drept în această organizație. Participarea R.P. Chineze la activitatea O.N.U., la viața internațională corespunde intereselor tuturor popoarelor, cauzi colaborării și păcii în lume, este o cerință a însăși rezolvării cu succes a marilor probleme care preocupă omenirea.

Totodată, guvernul român sprijină admiterea în O.N.U. a celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei — precum și a altor state menționate, în mod arbitrar, în afară Organizației Națiunilor Unite. Guvernul român acordă o însemnată de prim ordin înțelegerea și înțelegerea cursului înzestrării, înlăturării dezarmlării generale și, înainte de toate, a dezarmlării nucleare și este hotărât să militeze cu toată fermitatea pentru înlăturarea acestui pericol vital al omenirii, convins fiind că realizarea dezarmlării ar avea o revigorare însemnată pentru pacea și securitatea lumii, pentru accelerarea dezvoltării civilizației umane.

În continuare, sunt amintite propunerile prezentate de Româ-

nia în Comitetul pentru dezarmare de la Geneva, precum și în Adunarea generală a O.N.U. În nota se arată că înlăturarea dezarmlării, deopotrivă, participarea tuturor statelor și mobilizarea popoarelor la acțiuni concrete să pună capăt evoluției periculoase a cursei înarmării. În acest spirit, România, așa cum a declarat și în trecut, consideră că ar avea o deosebită importanță întrunirea unei conferințe generale de dezarmare, cu participarea tuturor țărilor lumii, care să abordeze problemele cardinale ale dezarmlării, în primul rând cele cu privire la interzicerea și lichidarea armelor nucleare și a celorlalte arme de distrugere în masă.

Guvernul român consideră că Organizația Națiunilor Unite, toate statele membre, au datoria de a întreprinde acțiuni energice pentru adoptarea unor măsuri eficiente de interzicere și distrugere a armelor nucleare, a tuturor armelor de nimicire în masă, pentru lichidarea bazelor militare, retragerea trupelor de pe teritoriul străin, desistarea blocurilor militare și înlăturarea altor măsuri practice pe calea dezarmlării generale.

Considerând că pacea este indivizibilă, România se preocupă permanent de asigurarea securității și de încercarea să se ocupe de problemele care sunt imperios necesare să se pună capăt războiului din Vietnam și intervenției străine în Indocina, să se retragă trupurile americane și ale aliașilor lor, astfel încât popoarele vietnameze, cambodjane și laotiene să-și poată trăi liniștit viața de zi cu zi, fără amenințări din afară. Guvernul român se preocupă de asemenea de asigurarea securității și de încercarea să se ocupe de problemele care sunt imperios necesare să se pună capăt războiului din Vietnam și intervenției străine în Indocina, să se retragă trupurile americane și ale aliașilor lor, astfel încât popoarele vietnameze, cambodjane și laotiene să-și poată trăi liniștit viața de zi cu zi, fără amenințări din afară.

În răspunsul guvernului român este relevată, de asemenea, necesitatea soluționării conflictelor din Orientul Mijlociu pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din 23 noiembrie 1957.

România se preocupă cu hotărâre pentru retragerea trupelor americane și desistarea blocurilor militare din Coreea de Sud, pentru asigurarea dreptului inalienabil al popoarelor coreene de a hotărâ singure asupra problemei care le privește.

România consideră că cauza dreaptă a R.P. Chineze pentru retragerea trupelor S.U.A. din Taiwan — parte integrantă a Chinei.

Republica Socialistă România sprijină lape popoarele pentru independență, libertate și dezvoltare, împotriva colonialismului și neocolonialismului, a apăsărilor și altor forme de opresiune națională sau discriminatorie rasială și susține etnocentrismul și discriminarea pe baza etniei în cursul dezvoltării pentru consolidarea independenței, pentru emanciparea lor economică și socială, pentru prelucrare controlului asupra bogățiilor lor naționale, pentru eliminarea decalajelor economice și tehnico-stăruite care le separă de țările dezvoltate.

Guvernul român desfășoară o activitate susținută pentru normalizarea relațiilor și dezvoltarea colaborării între statele Europei, pentru înlăturarea securității pe continent. Alături de celelalte state europene, România militează pentru realizarea Conferinței general-europene, consacrată securității și colaborării pe continent, cu participarea tuturor statelor interesate, și consideră că trecerea la pregătirea acestei acțiuni trebuie să se realizeze în condiții unei deplină libertăți.

În cadrul eforturilor pentru securitatea europeană, România acordă o atenție deosebită înțelegerea cu caracter regional și militează cu hotărâre ca Belcuzii să devină o regiune a păcii și colaborării între popoare, a unei vecinătăți, o zonă fără arme atomice.

După părerea guvernului român — se arată în încheierea răspunsului său — Organizația Națiunilor Unite este chemată să aducă o contribuție mai mare la întărirea legalității internaționale, să vegheze ca toate statele să se conformeze obligațiilor fundamentale de a se abține de la folosirea forței și amenințarea cu forța, de a preluca și constringeri de orice fel, și să asigure respectarea națională a fiecărui stat — piatra unghiulară a păcii și securității în lume.

„un act brutal, care confirmă atitudinea represivă a autorităților spaniole față de acțiunile legitime ale sindicatelor”. O.I.M. a cerut guvernului spaniol începe investigații și să pedepsească celor vinovați.

„TRANSPORTURILE publice din orașul argentinian Rosario au fost marș paralizate, ca urmare a înclăntării lucrului de către conducătorii de autobuziere. Grevistii din acest mare centru industrial cer îmbunătățirea condițiilor de viață și reprimirea lucrului a muncitorilor concediați ilegal.

„6 000 DE MUNCITORI britanici în grevă”

„PRIMUL MINISTRU al Finlandei, Ahti Karjalainen, a primit marș și a avut o convorbire prietenească cu Ciu Hua-min,

„Alegeri prezidențiale în Sudan”

„PESTE 4 milioane de sudanezi sînt chemați astăzi în fața urnelor pentru a alege pe președintele țării, primul din istoria Sudanului. Pentru mandatul

„Un tânăr muncitor spaniol a fost ucis în timp ce distribuia manifeste care chemau la grevă”

„Un muncitor spaniol, Pedro Patino Toledo, în vîrstă de 38 de ani, a fost ucis cu focuri de armă de către „garda civilă”, în timp ce distribuia manifeste în cartierul industrial Leganes al capitalei spaniole, prin care chema muncitorii la grevă.”

„Doi plîngeri, din partea membrilor familiei și a unui grup de 35 de avocați din Madrid, au fost înaintate unui tribunal pentru a elucida împrejurările morții lui Pedro Patino Toledo.

„Pe de altă parte, Organizația Internațională a Muncii a protestat împotriva uciderei muncitorului de către poliția din Madrid, apreciind că este vorba de

LA GENEVA S-A DESCHIS A 33-A SESIUNE A CONFERINȚEI INTERNAȚIONALE A EDUCAȚIEI

La Palatul Wilson din Geneva s-a deschis miercuri, sub auspiciile U.N.E.S.C.O., cea de-a 33-a sesiune a Conferinței internaționale a educației. Timp de o săptămîină, peste 200 de delegați din 70 de țări vor dezbate o serie de probleme importante ale educației în lumea contemporană între care „Mediul social al elevilor și șansele lor de succes în școală” și „Principalele tendințe în domeniul educației”.

România este reprezentată la lucrări de către delegații condusa de Vasile Alexandrescu, adjunct al ministrului învățămîntului.

În cadrul expoziției permanente de la sediul Biroului Internațional al Educației, România este prezentă în zilele desfășurării conferinței: în un stand ilustrind realizările învățămîntului românesc din ultimii ani.

La Casa guvernamentală din Helsinki a avut loc miercuri seara o sesiune de lucru privind acordarea de marșuri pentru schimbările comerciale dintre România și Finlanda pe anul 1972. Potrivit protocolului, România va exporta masă de țesături, textile, produse chimice și produse petroliere și va importa din Finlanda cereali, celuloză, masă de țesături, hîrtie și carton, masă de țesături, listele de marșuri pe anul 1972 vor fi prezentate în cursul săptămînii următoare.

Pe fondul intensificării luptei populare împotriva farsei electorale prezidențiale în care seful regimului marionetă urmează prin fraude și falșificări să-și rennoiască mandatul, în ultimele zile, în Vietnamul de sud au izbucnit puternice mișcări anti-americane.

După cum relatează corespondenții agenției Associated Press, la Saigon, în fața cartierului general al forțelor navale ale S.U.A. și în alte puncte ale orașului, au avut loc puternice demonstrații ale studenților, veteranilor de război și altor categorii sociale, la care participau și cerut retragerea trupelor americane din Vietnamul de sud și au condamnat farsa alegerilor prezidențiale.

Pe de altă parte, în ultimele două zile, în vechia capitală imperială Hue, care este centrul unor permanente mișcări anti-americane, au avut loc ciocniri violente între poliție, care a folosit gaze lacrimogene și studenți. Aceste incidente s-au declanșat după ce, în cursul zilei de luni, un soldat american a ucis un tânăr sud-vietnamez și a rănit altul.

„RELUAREA activității școlare în Franța, după o vacanță de peste două luni, s-a fost deosebit de simbolică — scrie agenția France Presse — întrucît în cheamă sindicatul numeroase cadre didactice s-au aliat în grevă în prima și de școală. Profesorii și învățătorii aliați în grevă protestează împotriva înrăutățirii constante a condițiilor de muncă în școli.

„Cauze legate (direct sau indirect) de subnutriție sînt răspundătoare de 70 la sută din cele 50 000 000 de decese care se înregistrează anual în lume”. Aceasta concluzie cutremurătoare bazată pe date statistice foarte precise s-a făcut auzită în textul raportului principal prezentat la Congresul de demografie desfășurat recent în capitala mexicană. Lucrările Congresului, la care au participat medici, sociologi și antropologi din 31 de țări au avut ca „act de deschidere” un „studiu asupra mizeriei și subnutriției pe Terra”, întocmit de un grup de specialiști mexicanii, indieni și sud-americani.

Cifrele prezentate în raportul citat, ne dau, la o distanță mai atentă, o imagine care nu poate să nu pună pe gânduri: 50 000 000 de decese anuale înseamnă 127 000 de decese zilnice. Dintre acestea, între 102 000 și 106 000 sînt datorate lipsei de alimente, subnutriției. Foarte ridicat e procentul deceselor datorate subnutriției în rîndul copiilor. 50 la sută din decesele sunt datorate foame și de maladiile datorate subnutriției privesc copiii de la șase luni la doisprezece ani: adică 50 000 copii pe zi.

„Există zone foarte întinse din Africa și America Latină în care, în unele regiuni — unde zece milioane de copii și tineri nu au mîncat nimic măcar o dată carne sau zahăr. Practic două treimi din populația globului suferă de foame în sensul că nu are asigurată încă nici măcar minimumul de calorii necesare pentru a limita unei subnutriții fără grave pericole.”

„Cauzele? Oamenii de știință înțeleg că în Congresul din capitala mexicană au sesizat și au notat cu exactitate esența lucrurilor. Diagnosticul este limpede exprimat în însuși titlul unuia din capitolele raportului-sinteză prezentat la Congres: „Foame — un fenomen cu cauze sociale”. Cităm din acest capitol: „Dacă categoriile de facturi acțiunii de combatere și cauza a subnutriției este toate consecințele ei catastrofale. Amintind, au ca un fundament încheierea societății pe un plan sau altul. În prima categorie intră fenomenul subdezvoltării care este, în genere, urmarea unei lupte exploitative coloniale sau de tip colonial. În a doua categorie de facturi acțiunii de combatere din țările aș-zis dezvoltate, zone care sînt consecința unor flagrante înegalități sociale.”

„Terra își poate industrializa țările. Aceasta e concluzia îndreptată din subnutriție — raportului de la Mexico City. În toate industriile cu condiții înclăntări mecanismelor ce promovează în vastă regiune ale lumii înclăntate și exploatarea.

A 11-a zi selenară a misiunii „Lunohod-1”

S-a început a 11-a zi selenară a laboratorului automat autopropulsat sovietic „Lunohod-1”. În această perioadă, laboratorul a efectuat explorarea structurii suprafeței satelitelui natural al Pămîntului și a realizat deplasări limitate pe Lună. De asemenea, au fost realizate fotografii panoramice ale suprafeței selenare și alte experimente.

În ultima zi selenară, aparatul a parcurs 100 de metri. Lungimea totală a traseului parcurs de „Lunohod-1”, de cînd a fost debarcat pe Lună, este de 10,5 kilometri.

În aceeași perioadă, au continuat și explorările privind funcționarea aparatelor de bordul laboratorului pentru a se stabili posibilitățile funcționării lor în continuare.

„Protocol comercial Puternice mișcări anti-americane în Vietnamul de sud”

„Consfătuire a țărilor membre ale C.A.E.R.”

„CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL INTERNACIONAL (C.I.E.S.)

„Vizite ale delegațiilor P.C.R.”

„SUBNUTRIȚIA PE TERRA

„CUNOSCUTUL industriilor americane, Cyrus Eaton, a declarat că relațiile dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică se îmbunătățesc. După cum transmite agenția A.P. el a relevat că în următorii 2-3 ani S.U.A. vor livra Uniunii Sovietice 100 000 capete de vite.

„PRESEDINTELE Nixon a însărcinat un mediator federal să accelereze reglementarea grevei docherilor de pe coasta vestică a S.U.A., care durează de două luni și jumătate.

„GREVA declanșată ca urmare a refuzului patronatului de a accepta încheierea unui nou contract colectiv care să prevadă o îmbunătățire a condițiilor de muncă și viață ale docherilor, a început în ziua de marți 24 de porturi principale de pe coasta Pacificului, unde sînt blocate peste 200 de nave.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

39 tabere de muncă ale tineretului în R. P. Ungară

Nou computer polonez

R. P. Bulgaria: producția de cărbune a sporit de 10 ori în ultimii 27 de ani

Importante sarcini pentru dezvoltarea industriei carbonifere sînt prevăzute și de nou plan cincinal. În anul 1975, extracția de cărbune trebuie să ajungă la aproape 35 milioane tone și să așigure aproximativ jumătate din producția de energie electrică a Bulgariei.

U.R.S.S. — Noi construcții de locuințe la Kiev.

„Vizite ale delegațiilor P.C.R.”

„SUBNUTRIȚIA PE TERRA

„CUNOSCUTUL industriilor americane, Cyrus Eaton, a declarat că relațiile dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică se îmbunătățesc. După cum transmite agenția A.P. el a relevat că în următorii 2-3 ani S.U.A. vor livra Uniunii Sovietice 100 000 capete de vite.

„PRESEDINTELE Nixon a însărcinat un mediator federal să accelereze reglementarea grevei docherilor de pe coasta vestică a S.U.A., care durează de două luni și jumătate.

„GREVA declanșată ca urmare a refuzului patronatului de a accepta încheierea unui nou contract colectiv care să prevadă o îmbunătățire a condițiilor de muncă și viață ale docherilor, a început în ziua de marți 24 de porturi principale de pe coasta Pacificului, unde sînt blocate peste 200 de nave.

„PEȘTE 4 milioane de sudanezi sînt chemați astăzi în fața urnelor pentru a alege pe președintele țării, primul din istoria Sudanului. Pentru mandatul

de peste hotare

„Protocol comercial Puternice mișcări anti-americane în Vietnamul de sud”

„Consfătuire a țărilor membre ale C.A.E.R.”

„CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL INTERNACIONAL (C.I.E.S.)

„Vizite ale delegațiilor P.C.R.”

„SUBNUTRIȚIA PE TERRA

„CUNOSCUTUL industriilor americane, Cyrus Eaton, a declarat că relațiile dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică se îmbunătățesc. După cum transmite agenția A.P. el a relevat că în următorii 2-3 ani S.U.A. vor livra Uniunii Sovietice 100 000 capete de vite.

„PRESEDINTELE Nixon a însărcinat un mediator federal să accelereze reglementarea grevei docherilor de pe coasta vestică a S.U.A., care durează de două luni și jumătate.

„GREVA declanșată ca urmare a refuzului patronatului de a accepta încheierea unui nou contract colectiv care să prevadă o îmbunătățire a condițiilor de muncă și viață ale docherilor, a început în ziua de marți 24 de porturi principale de pe coasta Pacificului, unde sînt blocate peste 200 de nave.

„PEȘTE 4 milioane de sudanezi sînt chemați astăzi în fața urnelor pentru a alege pe președintele țării, primul din istoria Sudanului. Pentru mandatul

„Un tânăr muncitor spaniol a fost ucis în timp ce distribuia manifeste care chemau la grevă”

„TRANSPORTURILE publice din orașul argentinian Rosario au fost marș paralizate, ca urmare a înclăntării lucrului de către conducătorii de autobuziere. Grevistii din acest mare centru industrial cer îmbunătățirea condițiilor de viață și reprimirea lucrului a muncitorilor concediați ilegal.

de peste hotare

„Protocol comercial Puternice mișcări anti-americane în Vietnamul de sud”

„Consfătuire a țărilor membre ale C.A.E.R.”

„CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL INTERNACIONAL (C.I.E.S.)

„Vizite ale delegațiilor P.C.R.”

„SUBNUTRIȚIA PE TERRA

„CUNOSCUTUL industriilor americane, Cyrus Eaton, a declarat că relațiile dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică se îmbunătățesc. După cum transmite agenția A.P. el a relevat că în următorii 2-3 ani S.U.A. vor livra Uniunii Sovietice 100 000 capete de vite.

„PRESEDINTELE Nixon a însărcinat un mediator federal să accelereze reglementarea grevei docherilor de pe coasta vestică a S.U.A., care durează de două luni și jumătate.

„GREVA declanșată ca urmare a refuzului patronatului de a accepta încheierea unui nou contract colectiv care să prevadă o îmbunătățire a condițiilor de muncă și viață ale docherilor, a început în ziua de marți 24 de porturi principale de pe coasta Pacificului, unde sînt blocate peste 200 de nave.

„PEȘTE 4 milioane de sudanezi sînt chemați astăzi în fața urnelor pentru a alege pe președintele țării, primul din istoria Sudanului. Pentru mandatul

„Un tânăr muncitor spaniol a fost ucis în timp ce distribuia manifeste care chemau la grevă”

„TRANSPORTURILE publice din orașul argentinian Rosario au fost marș paralizate, ca urmare a înclăntării lucrului de către conducătorii de autobuziere. Grevistii din acest mare centru industrial cer îmbunătățirea condițiilor de viață și reprimirea lucrului a muncitorilor concediați ilegal.

REALITĂȚI CAPITALISTE

Australia Creșterea costului vieții

In aceste zile, muncitorii, tinerii, femeii și pensionarii din diferite părți ale Australiei sînt îndreptați spre Canberra. Toți au un singur tel: să protesteze împotriva bugetului recent anunțat de guvern. Costul vieții în Australia va fi de acum înainte sensibil mai ridicat. În aceste cuvinte: „Voi fi necruțat”, ministrul de finanțe, Bill Snedden își caracterizează politica de a promova bugetul antiinflaționist prin care se încearcă rezolvarea dificultăților economiei Australiei cu sacrificiul bugetului familiilor oamenilor muncii australieni. Taxa pe venituri a crescut cu 2,5 la sută. S-au pus la cale și alte măsuri precum și cele indirecte la benzină, tutun, radio și televizor. Taxele pe medicamente au sporit și ele cu un dolar, afectîndu-se și măsuri economice și bugetare anunțate de guvern — la 100 000 de oameni. Comentarii presii australiene își inserau articolele acide în legătură cu noua politică economică antiinflaționistă sub motto-ul: „Sinucidere — stil 1971”. „Nu mai este nici o îndoială — constată un cotidian din Canberra că inflația ne-a scăpat de sub control”.

Doar un singur ministru are motive de bucurie, cel al apărării. Bugetul a fost foarte generos cu el, alocin-

DOINA TOPOR

REALITĂȚI CAPITALISTE

Australia Creșterea costului vieții

In aceste zile, muncitorii, tinerii, femeii și pensionarii din diferite părți ale Australiei sînt îndreptați spre Canberra. Toți au un singur tel: să protesteze împotriva bugetului recent anunțat de guvern. Costul vieții în Australia va fi de acum înainte sensibil mai ridicat. În aceste cuvinte: „Voi fi necruțat”, ministrul de finanțe, Bill Snedden își caracterizează politica de a promova bugetul antiinflaționist prin care se încearcă rezolvarea dificultăților economiei Australiei cu sacrificiul bugetului familiilor oamenilor muncii australieni. Taxa pe venituri a crescut cu 2,5 la sută. S-au pus la cale și alte măsuri precum și cele indirecte la benzină, tutun, radio și televizor. Taxele pe medicamente au sporit și ele cu un dolar, afectîndu-se și măsuri economice și bugetare anunțate de guvern — la 100 000 de oameni. Comentarii presii australiene își inserau articolele acide în legătură cu noua politică economică antiinflaționistă sub motto-ul: „Sinucidere — stil 1971”. „Nu mai este nici o îndoială — constată un cotidian din Canberra că inflația ne-a scăpat de sub control”.

Doar un singur ministru are motive de bucurie, cel al apărării. Bugetul a fost foarte generos cu el, alocin-

DOINA TOPOR